

தென்மொழி

50¢ + JAN. FEBRUARY 1951

தென்மொழி

அரிய சந்தர்ப்பம்!

புத்தகங்கள், நூல்கள், பத்திரிகைகள் அச்சிட்டு வெளியிட
விரும்புவோருக்கு அரிய சந்தர்ப்பம்

- ★ சிறுகதை எழுத்தாளர்களே
- ★ நாவல் ஆசிரியர்களே
- ★ கவிதைப் புலவர்களே
- ★ பாடசாலை நூல் பதிப்பாளர்களே
- ★ பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்களே
- ★ பிரசுரகர்த்தாக்களே

உங்கள்

கலா சிருஷ்டிகளை — அறிவுப் படைப்புகளை — சிறந்த
பிரசுரங்களை — உயர்ந்த வெளியீடுகளை —

செலவில், குறைவான விலையில், குறித்த நேரத்தில் கண்ணையும்
கவரத் தக்க அழகான நூல்களாக, பதிப்புக்களாக,
நூல்களாக, பத்திரிகைகளாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு

உங்கள் பதிப்பகத்தார்

உங்கள். மகிழ்ச்சியோடு இலவச ஆலோசனைகளைக்
கூடும் தயாராயிருக்கிறோம்.

புத்தகங்கள், முகப்புப் படங்கள்,
நவீன சகல விஷயங்களையும்
பிரசுரத்தையும் நலந்
கருவோம்.

நீங்கள் நடைப்
புத்தகம் இல்லாத
புத்தகம் யோசித்து

ம்

தெனியான்

நெஸ்டோமோல்ட்

(மோல்டட் மில்க்)

விட்டமின் B, அடங்கியது

எப்பொழுதும்

உங்களுக்கு நலம் அளிப்பது

நெஸ்டோமோல்ட் சாம்பிளாப் பெறுவதற்கு
உற்பத்தி செய்து உத்தரவாதம் அளிப்பது.

இலவச சாம்பிள்:

(இலவச நெஸ்டோமோல்ட் சாம்பிளாப் பெறுவதற்கு,
உங்கள் பெயரையும் விலாசத்தையும், தபாற் கட்
டணத்துக்காக 25 சத முத்திரையும், சேர்த்து
அனுப்பி வைக்கவும்.)

நெஸ்டோமோல்ட் புரோடக்ட்ஸ் (சிலோன்) லிமிட்டெட்,

டிப்பர்ட்மென்ட் "T",

தபாற்பெட்டி இல. 189, கொழும்பு.

மொரிஸன் பம்புகள்

விவசாயத்துக்குரிய பம்புகள்

மண்ணெண்ணையால் தாமே இயங்கவும்
நீடித்த பாவனைக்கும் உத்தரவாதமுள்ளவை.

2½ அங்குல அளவுகளில்
கிடைக்கும்.

விநியோகஸ்தர்கள்:

கே. என். அப்துல் காதர் ராவுத்தர்,

அன் கம்பனி. லிமிட்டெட்.

312, ஸ்கின்னர்ஸ் ரோட் தெற்கு,

கொழும்பு - 10.

போன்: 2956

தந்தி: "MEDAL"

வட மாகாண விநியோகஸ்தர்கள்

ராஜு ஸ்டோர்ஸ்

2/B ஸ்ரான்லி ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

List of Advertisers in this Issue of **TAMILINBAM**

1. Taminbam Publishing House, 161, Sea Street, Colombo.
2. Nestles Products, (Ceylon) Ltd., P. O. Box 189, Colombo.
3. K. N. Abdul Cader Rawther & Co., Ltd. 312, Skinner's Road South, Colombo.
4. The Northern Life & General Insurance Co., Ltd.
18 1/6, State Bank Building, Colombo-1
5. St. Antony's Hardware Stores Ltd., 542, Skinners Road, Colombo.
6. Meihandan Press, (Plastic) 161, Sea Street, Colombo.
7. Atlas Hall, 723, Maradana, Colombo.
8. Esco Trading Co., 79, Prince Street, Colombo.
9. S. Gnanam & Sons, 47, Sea Street, Colombo.
10. Mikado & Co., 42, Dam Street, Colombo
11. Meihandan Thirukkural Calendar. 161, Sea Street, Colombo.
12. Reimoo Sons Ltd., 88A, Main Street, Colombo-11.
13. Ragunatha Iyer Almanac, Sothida Vilasa Book Depot, Grand Bazaar Jaffna.
14. Hadjiars. 66-68, Sea Street, Colombo.
15. Nava Lanka Book Depot., 103, Sea Street, Colombo.
16. Kanagalingham's Cigars, 17, St., Johns Road, Colombo.
17. Meihandan Press, (Type Casting) 161, Sea Street, Colombo.
18. Seyadu Beedi, 192, Old Moor Street. Colombo.

தமிழின்பம்

இலங்கை முழுவதற்கும் சோல்
ஏஜன்ட்
(யாழ்ப்பாணம் தவிர)

எஸ். சிவஸ்வாமி,

175. டாம் வீதி, கொழும்பு.

போன்: 2516

யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளுக்கு
ஏஜன்ட்

த. தம்பித்துரை
(பிரபல பத்திரிகை விற்பனையாளர்)

ஆஸ்பத்திரி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

நீங்களும் எழுதலாம்....

அறிஞர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், கவிஞர்கள், கல்வியாளர்கள், ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகிய சகலரிடமிருந்தும் தமிழின்பம் நிரம்பிய ஆதரவை எதிர்பார்க்கிறது. பின்வரும் எந்தவொரு தலைப்பின் கீழும் நீங்களும் எழுதலாம்:

அறிவுக் கட்டுரைகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள், நகைச்சுவைக் கட்டுரைகள், விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள், சரித்திரக் கட்டுரைகள், பிரயாணக் கட்டுரைகள், கைத்தொழில் கட்டுரைகள்.

★

சிறுகதைகள், தொடர் கதைகள், துப்பறியும் கதைகள், மனோதத்துவக் கதைகள், பிறநாட்டுக் கதைகள், பிற மொழிக் கதைகள்.

★

கவிதைகள், நாடகங்கள், நடிப்பு-நடனம்-சித்திரம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள், சினிமா கட்டுரைகள், இசைபற்றிய கட்டுரைகள்.

★

அற்புத அதிசய சம்பவங்கள், புத்தக விமர்சனங்கள், விகடத் துணுக்குகள், விடுகதைகள்.

★

ஏற்றவற்றைத் தமிழின்பம் விருப்போடு வெளியிடும்.

பிரபல எழுத்தாளர் மட்டுமன்றி ஆரம்ப எழுத்தாளர்களும் எழுதலாம். ஆரம்ப எழுத்தாளர்களின் கன்னிப் படைப்புகளையும் ஆதரித்து இடங்கொடுத்து அவர்களை வளர்ப்பதும் தமிழின்பத்தின் ஒரு நோக்கமாகும்.

எனவே, நீங்களும் எழுதலாம்.

161, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

ஆசிரியர்
தமிழின்பம்.

வள்ளுள்ளயய

தலைப்புகள்

பக்கம்

1. குறள் ஓசை 6
2. ஏட்டுச் சுரைக்காய் எதற்கு? 7
3. “வல்லவோ” சொல்லும் கதை 9
4. தமிழ்ச் சங்கம் 11
5. துப்பறியும் நாவல்கள் 13
6. பச்சை மிட்டாய் 17
7. விதி விளையாடியது 22
8. மூன்று உறவுகள் 25
9. கூந்தல் அலங்காரம் 29
10. உலகுடைய தேவி 33
11. விச்சுளி பாய்தல் 40

‘தமிழ் இன்ப’த்தில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; நிகழ்ச்சிகளும் கற்பனையே.

கொழும்பு செட்டியார் தெருவில் உள்ள மெய்கண்டான் அச்சகத்தில் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது.
ஆசிரியர்: நா. இரத்தினசபாபதி

குறள் ஓசை 8.

குழந்தை இன்பம்

பல்லவி

இன் குழலும் மதுர யாமும் இனிதாமோ?
தன் குழவி பொழியும் மழலைக்கு நிகராமோ?

—இன்குழலும்

அநுபல்லவி

அருந்துதல் கூழ் எனினும் பொருந்தும் சிறுகை யொன்று
அனேந்திடில் அதுவும் நல் அமுதமே ஆகிடும்

—இன்குழலும்

சரணங்கள்

நொந்து வருந்தி மிக வேதனையால் நொடிந்து
ஐந்திரண்டு திங்கள் ஆனதும் ஈன்ற அன்னை
அன்று மகிழ்ந்தினும் அருமை மகன் சான்றோன்
என்று அறிந்த அன்றே நன்று மகிழ்ந்திடுவாள்.

—இன்குழலும்.

தந்தை தம் கடமை தனயற் கறிவூட்டி
முந்தி பவையத்து முதன்மைபெற வைத்தல்
'தந்தை செய்தவம் ஏதோ?' என்றெவரும் வியக்கும்
அந்த நிலை எய்தல், மைந்தர் தம் கடனே.

—இன்குழலும்.

தமிழ்நின்பம்

செந்தமிழ்த் திங்கள் இதழ்

மலர் 1

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்—அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

இதழ் 8

ஏட்டுச் சுரைக்காய் எதற்கு?

பேராதனையிலுள்ள இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பரீட்சை விதிகளை மாற்றியமைக்க அரசாங்கம் ஆலோசிக்கிறது.

அரசியலுக்கப்பாற்பட்ட ஒரு கல்வி விஷயம் இது. எனவே இது சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் கூறுவது தன் கடமை எனத் தமிழின்பம் கருதுவது தவறல்ல.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தற்போதைய விதியின்படி, ஒரு மாணவன், பல்கலைக் கழகத்தின் புகுமுகப் பரீட்சையென்னும் சின்னஞ்சிறு எலி வளையினூடாக நுழைந்து, அங்குள்ள சவிஸ்தாரமான விடுதி மண்டபங்களில் குறைந்தபட்சம் நான்கு வருடகாலம் வாசம் செய்து, கூத்தும் கும்மாளமும் ஆடி, அரசியல் பேசி, அரட்டை அடித்து, அதற்கப்புறம் படிக்கவேண்டியவற்றையும் படித்து, பரீட்சை எழுதிப் ‘பாஸ்’ பண்ணவேண்டும்.

புதிய திருத்தத்தின்படி பல்கலைக் கழக வாசம் அவசியமில்லை. வெளியிலிருந்தவாறே பல்கலைக் கழகத்தின் பரீட்சைகளுக்கு சொந்தத்தில் ஆயத்தம் செய்து பரீட்சை எழுதலாம் என்று ஏற்படப்போகிறது.

ஏன் இந்தத் திருத்தம் என்று கேட்டால், ‘பட்டதாரிகளை அதிகம் உற்பத்திசெய்யப் போகிறோம்’ என்று பதில் கூறுகிறார்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள்.

நாட்டில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் உயர்தரக் கல்வி கற்று அறிவாளிகளாக ஆவதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது; நாடும் வரவேற்கவே செய்வோம்.

அதே வேளையில், வெறும் ஏட்டுக் கல்வியால் நாட்டுக்கு நலமுண்டா என்று கேட்காமலும் இருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால், இன்று

நமது நாட்டில் பயிற்றப்படுவது எல்லாம் ஏட்டுக் கல்வியாகவே இருக்கின்றதே! ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவுமா?

நமது நாட்டில் படித்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுவோர் அனைவரிடமும் ஒரு பெரிய குறை உண்டு. அவ்வளவு பேரும் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்க்கவேண்டும் என்றே புத்தகத்தைக் கையில் எடுத்தவர்கள். உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் வேலையில்லாதார் பட்டியலில் தம்மைப் பதிந்துகொள்வார்களே தவிர ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்து பிழைப்போம் என்று எண்ணுபவர்கள் ஒருவர் கூட இலர்.

எஸ். எஸ். ஸி. தேறிய வேலையில்லாதார் பட்டாளத்தையே அரசாங்கம் சமாளிக்க முடியாதிருக்கும் துர்ப்பாக்கிய நிலையில், பி. ஏ. பி. எஸ்ஸி. தேறிய பட்டாளம் ஒன்றையும் அரசாங்கம் உற்பத்தி செய்து விடக் கூடாதே என்பதுதான் நமது கவலையாகும்.

இன்று நமக்கு வேண்டியவர்கள் ஒரு கையில் பேனாவும், மறுகையில் சிகரட்டும் பிடித்துக்கொண்டு, சுழலும் மின் விசிறியின் கீழ் உல்லாசமாக உட்கார்ந்து மணிக்கூண்டின் இரட்டை முட்களையும் ஏறிட்டுப் பார்த்துக்கொண்டு, உத்தியோகம் புரிபவர்களும், கலண்டர்களைப் புரட்டித் தாள்களை எண்ணிக் கொண்டு சம்பளம் பெறுபவர்களுமான பட்டதாரிகள் அல்லர்.

பேனாவையும் சிகரட்டையும் வீசி எறிந்துவிட்டு, வெட்கமோ, கூச்சமோ இன்றி, இரண்டு கரங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஏதாவது ஒரு தொழிலில் பயன்படுத்தக் கூடிய உழைப்பாளிகளான பட்டதாரிகளே நமக்குத் தேவைப்படுகின்றனர்.

ஆம், நமது மக்கள் இனியும் அரசாங்க சேவையையும், கம்பனி உத்தியோகத்தையும் எதிர்பார்த்து வாழலாம் என்று இலவு காத்த கினியாக இருக்கக்கூடாது; இருக்கவும் முடியாது.

அவர்கள் தொழில் துறைகளிலே தலைகுப்புறக் குதிக்கத் தயாராக வேண்டும். கைத்தொழிலும், கமத் தொழிலும், கடற்றொழிலும் வளர்க்க அவர்கள் கல்வி பயன்படவேண்டும்.

இந்த அடிப்படையில் எந்தப் பல்கலைக் கழகமும் தொழில் கல்வியைப் புகட்டச் சலபமான வழிகளை வகுக்குமாலை நாம் அதைப் பாராட்டுவோம்.

கையாலாகாத பேர்வழிகளுக்குக் கடதாசி பட்டத்தைக் கையில் கொடுத்து, உழைக்க வழி தெரியாத கதியற்ற அனாதைகளாக அவர்களை உலக அரங்கிற்கு அனுப்பும் உற்பத்தி இயந்திரமாகப் பல்கலைக் கழகம் மாற்றப்படுவதால் நாட்டுக்கோ நமக்கோ பயனில்லையென்பதை நாம் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறோம்.

மலைநீரைத் தோன்றும் மணி அம்மலையை அணி செய்வ தில்லை. அதை அணிவாரையே அழகு செய்கிறது. அது போல ஒரு தாயிடம் பிறந்த பெண்ணும் அவளுக்குப் பயன்படாது பெண்ணை வரிக்கும் தலைவனுக்கே பயன் பட்டு அவனையே அழகு செய்கிறாள். எனவே ஒரு மகள் தன்னை விட்டுத் தலைவனோடு செல்லுங்காலை தாய் வருந்த நேரினும், மகிழவேண்டியவளே.

‘வல்லவோ’ சொல்லும் கதை

(ஏ. சுகுமாரன்)

தியுள்ளம், குழந்தையுள்ளம் போன்ற மென்மையுடையது. பிறர் துன்பங்கண்டு இரங்குவது. குறை நீக்கி, குணத்தைப் போற்றுவது. பெண்ணின் பெருமை இத்தகு தாய அன்பினாலேயே ஒளிர்வது எனலாம். தாயுள்ளத்தின் சிறப்பையெல்லாம் பல கோணங்களிலும் நம்பண்டை இலக்கியங்களில் காணலாகும். ஒன்றை நோக்குவோம்:

தோழிகள் சூழ, முற்றத்தில் தலைவி பந்தாடியும் கழங்காடியும் மகிழ்ந்திருப்பாள். மென்மையும் அழகும் நிறைந்த தலைவி சிறிது நேரத்திலேயே ஆட்டத்தை விட்டு, மெய்சோர்ந்து, அனலிட்ட மெழுகு போல், அடிகள் தளர்ந்து உருகிநிற்பாள். அதைக் காணும் அவள் தாய் அவளைத் தேற்றித் தன்பத்தையும், வெப்பத்தையும் போக்குவாள். தாயின் அன்பாகிய நீரால் தன் வெம்மை போக்கிய தலைவி மீண்டும் ஆயத்தாருடன் சென்று ஆடி இன்புறுவாள்.

இங்ஙனம் ஆடிப்பாடியிருந்த தலைவியைக் கண்டு, ஒருவன் அவளழகில், மென்மையில் மயங்கினான். தன் திறனையெல்லாம் வென்றுவிடும் அவளது விழிகளின் திறனை எண்ணி, வியந்து நின்றான். தலைவியும் அவனைக் கண்டு தன்னுள் மகிழ்ந்தாள். உள்ளத்தடியில் தோன்றிய இவ்வியற்கை அன்பு நாளடைவில் பெருகி

ஒன்று கலந்தது. பெற்றோர் அறியாத சந்திப்புக்கள் பலவாயின.

“இவ்வாறு களவு ஒழுக்கத்திலேயே காலம் கடத்துவதால் ஊராரின் பழிமிகும்,” என்று தோழி அவர்களுக்கு நினைவுறுத்த வேண்டியதாயிற்று. ஆனால் தலைவியின் பெற்றோர், தனக்கு அவளை மணம் முடித்து வைக்கும் ஆர்வமுடையவராய் இல்லை என்பதை உணர்ந்த தலைவன், தலைவியுடன் வேற்றார் சென்று இனிது இல்லறம் நடத்த விழைந்தான். தோழியும் அதற்கு வேண்டுவன செய்தாள்.

காலமறிந்து பாலூட்டித்தன்னை அன்புடன் வளர்த்த அன்னையை பிரிய நேர்ந்ததே எனத் தலைவி வருந்தினாலும், அறவாழ்வின் பெருமையை எண்ணி, தாய்க்கும் கூறாமல் தலைவனுடன் அவ்வூரைக் கடந்து பாலை வழியே செல்லலானாள்.

தன் மகள் சென்றுவிட்டதை அறிந்த தாய், கன்றைப் பிரிந்த பசுவைப் போல துன்புற்றாள். அன்பு மிக்க அவ்வன்னையின் உள்ளம் பழைய நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப்பார்த்தது. ஆடும்பொழுது சிறிது நேரத்திலேயே தளர்ந்து நிற்கும் தன் மகளின் மென்மையை நினைத்துப் பெருமூச்செறிந்தது. தன்னுடன் இருந்து, மகிழ்ச்சி தந்த தன் மகள், ‘தாய்’ தன் பிரிவால் துன்புறுவாள்’ என்பதையும் எண்ணாமல் சென்றுவிட்டாளே, என்று மிகவும் வருந்தினாள்.

“தோழியற் சூழத் துறை முன்றில்

ஆடுங்கால்

வீழ்பவள் போலத்தளரும் கால்.....”

எப்படி அக்கொடிய வழியைக் கடக்க முடியும் என்று தன் மகள் பொருட்டு இரங்கினாள். தன் காதலுடன் போகின்றோம் என்ற இன்பமிருப்பினும், வல்லமையுடையவர்க்கும் பேரிடர் தரும் பாலை வழியில், நடை பயிலா தன் மகளின் கால்கள் எவ்வளவு துன்புறும் என்றெண்ணி நைந்தாள்.

“தோழியற் சூழத் துறைமுன்றில்

ஆடுங்கால்

வீழ்பவள் போலத் தளருங்கால் —

தாளாது

கல்லதர் அத்தத்தைக் காதலன்

பின்போதல்

வல்லவோ மாதர் நடை.”

ஐந்திணை ஐம்பது - 37.

வினையாட்டிற்கே தளர்ந்து ஓயும் கால்களையுடைய தன் பெண், கடும் வழியில் எவ்வாறு போக முடியும் என்று எண்ணி வருந்தும் அத்தாயின் துன்பத்தை ‘வல்லவோ’ என்ற சொல் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

‘பஞ்சியும் அனிச்சமும் நெருஞ்சியீன்ற பழமென்று அஞ்சும்’ மலரடினை யுடைய தன் மகள் அரம்போலும் கற்கள் நிறைந்த பாலைவழியில் குந்திக் குந்தி, அசைந்தசைந்து, கால்களில் குருதி தோன்ற எவ்வளவு துன்புகிறுனோ என்றெண்ணும் தாயின் வருத்தத்தை—‘வல்லவோ’ என்ற சொல் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.

‘தோழியரும், தாயாகிய நானும் உடனிருந்து அவள் அயரும்பொழுது சோர்வைப் போக்கிய பின்னும் துன்புற்ற தலைவி, எல்லோரையும் பிரிந்து வருந்தாது செல்ல முடியுமோ?’ என்ற தாயின் இரக்கத்தை, ‘வல்லவோ’ எனும் சொல் நமக்கு அறிவிக்கின்றது.

முன்றிலில் வினையாடும் பொழுது தளர்ந்து தன்னை அணைத்துக் கொண்டு

அவள் தன் வருத்தத்தையும் சோர்வையும் சிறிது மறந்திருப்பாள். ஆனால் அப்பாலை வழியிடை அவள் துன்பம் நீக்க தன்னைப் போன்ற பெண்டிர் யாரும் துணையிலையே என்று வருந்தும் அத் தாயின் கண்ணீரை ‘வல்லவோ’ என்ற சொல் நம்மீது வாரி இறைக்கின்றது.

தன் மகள் தன்னிடம் சொல்லாது சென்றனளே என்று தாய், மகள் மீது சினம் கொள்ளவில்லை. அவளை அழைத்துச் செல்லக் காரணமாய் இருந்த தலைவன் மீதும் வெறுப்போ சினமோ அத்தாய்க்கு எழவில்லை. மாறாக தன் மகள் துன்பமின்றி தலைவனுடன் சென்று இனிது இல்லற மொழுகினால் போதும் என்றெண்ணுகின்றாள். மலையிடை தோன்றும் மணி அம்பலைக்குப் பயந்தராது, அதை அணிவோருக்கே அழகு செய்வது போல, தனக்குப் பிறந்த மகளும் ஒருவன்கைச் சேரவேண்டியவளே என்று எண்ணி அமைதியடைந்து, அவர்கள் இருவரும் இனிதிருக்க தன் உள்ளத்தில் வாழ்த்திக் கொள்ளும் அவ்வண்ணி பின் மாட்சியை என்னென்பது!

இவ்வளவு கருத்துக்களையும் நான்கே வரிகளில் அடக்கி, தேனூற நமக்களித்த மாறன் பொறையனாரின் திறன் போற்றற் குரியதன்றோ. இத்தகு பாடல்கள் தமிழில் அளவிற்றதன். அவற்றை நாம் கண்டின்புறுதலால் நம் உள்ளம் பண்படும், தாயுள்ளமாகும். எவ்வுயிரும் தம்முயிராகும்.

ஆண், பெண் சூழந்தை

—

ஆண்கள் மரங்கள்; பெண்கள் அந்த மரத்தை ஆதாரமாகத் தழுவிக்கொண்டு அதனைச் சுற்றியிருக்கும் கொடிகள்; சூழந்தைகள் அந்தக் கொடிகளில் கூத்தாடும் மணமலர்கள்!

பண்டை நாளில் தமிழை வளர்த்தது தமிழ்ச் சங்கம் என்று பேசப்படுகிறது. ஆனால் இந்தத் தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய முழு விவரங்களும் இன்னும் சரிவரத் தெரியவில்லை. தமிழ்ச் சங்கம் எத்தனை? ஒன்று பலவா? பலவானால் அவை எங்கெங்கு இருத்தன? எப்போது இருந்தன? இன்றோரன்ன கேள்விகள் எழுவது இயற்கை.

தமிழ் வளர்த்த பாண்டியர் மதுரையில் மட்டுமல்ல, மதுரை தலைநகராவதற்கு பன்னெடுங் காலத்துக்கு முன்பே குமரி முனைக்குத் தெற்கே கடல்கொண்ட கபாடபுரத்தை ஆண்டு அங்கும் தமிழ் வளர்த்தனர் என்றும் தெரியவருகிறது.

இத்தகைய கருத்துக்களை யெல்லாம் கட்டுரை ஆகியர் தக்க மேற்கோள்களைச் சான்று கப் பெய்து நிலைநாட்டுகின்றார் இத்தொடர் கட்டுரையில்.

தமிழ்ச் சங்கம்

(கே. பரக்கியரத்தினம் F. R. G. S. F. R. Econ. S.)

“தடம் பூதம் பணிகொண்டு
தடாகங்கள் பல திருத்தியும்
அரும்பசி நோய் நாடகற்றி அம்பொற்
சித்தமுயரியும்
தலையாலங்கானத்திற் றன்னொக்கலிரு
வேந்தரைக்
கொலைவாளிற் றலைதுமித்துக்குறைத்
தலையின் கூத்தொழித்தும்
மஹாபாரதந் தமிழ்ப்படுத்தும்
மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்
மஹாராஜரும் ஸார்வ பெளமரும்
தம்மதிமண்டலங் காத்திகந்த பின்”
(சின்னமனூர்ச் செப்பேட்டுச்சாசனம்)

மதுரையின் சோமசுந்தரப்பெருமான் கோயிலின் பெரிய பிரகாரத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் சங்கத்தார்கோயிலொன்றுண்டு. அதில் நாற்பத்தொன்பது புலவர்களின் உருவங்களும் சிலைமகளின் உருவமுள்ளன. சிலவேங்கப்பெருமானும் ஆங்கெழுந்தருளியிருக்கின்றனர். மதுரை மேலை வீதியொன்றில் நற்கிரர் கோயிலொன்றுண்டு. ஆங்கு நக்கிரரதும் வேறு சில புலவர்களதும் உருவங்களுள. (1)

இடைச்சங்கமிரண்டாமூழியில் கபாடபுரத்திருந்ததெனக்கண்டாம். மதுரை

தலைநகராகமுன் நெடும்பல்லாண்டுபாண்டியராண்டது குமரிமுனைக்குத் தெற்கே கடல்கொண்ட கபாடத்திலென்பது நம் ஈவர் மறப்பினும் பிறமொழிப்புலவர் பலரும் இறவாச்சான்றால் நிறுவிய உண்மை. மூதறிவுடைய முத்தர் கவியென்று ஆரியப்புலவர் பாராட்டிவரும் வான்மீகரும் சந்திரகுப்தன் மந்திரியாய்ப்புலமையும் புகழுநிலவ வாழ்ந்த சாணக்கியரும் தங்கள் பெரும்பனுவல்களில் (2) மிகப் பேசும் வாய்ப்புடைத்தது. எனவே “கபாடபுரமென” ஒன்றிருந்தது பற்றி எதுவித ஐயமுமில்லை.

(1) டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் சங்கத்தமிழும் பிற்காலத் தமிழும் காண்க.

(2) “தென்றிசையிற் கபாடபுரத்தைக் காண்பீர்கள்” என்றதை வான்மீகம் கிஷ்கிந்தா காண்டம் 47ம் சருக்கம் 19ம் சுலோகத்துக்காண்க.

சாணக்கியன் இயற்றிய அர்த்த சாஸ்திரத்தில் “முத்தை”க் “கபாடம்” எனச்சுட்டுதலும் அஃதெக்காரணம் கொண்டென்பதும் மாங்கு காண்க.

“கரத்துஞ் சிரத்துங் களிக்குங்
களிறுடைக் கண்டன் வந்தான்
இரத்துங் கபாடமினித்திறப்பாய்
பண்டிவனனங்கே
உரத்துஞ் சரத்துங் கபாடந்திறந்திட்ட
துண்டிலங்கா
புரத்துங் கபாடபுரத்துங்
கல்யாணபுரத்தினுமே.”

(தமிழ் நாவலர் சரிதை)

எனுமொட்டக்கூத்தர் செய்யுளாலும்
“கபாடபுர” மிருந்தது வலியுறுகின்றது (1)

‘சங்க’ மிருந்ததென்பதே
இதுவரை ஆய்ந்த செய்யுளும் வழக்கும்
தெளிக்குமுண்மை. இதுவே வரலாற்
றுப்பேரறிஞர் பலரும் அரிதின ஆய்ந்து
கண்டதன் வழிக்கொண்டுள முடிபும். (2)

(1) கபாடபுர மிருந்ததென்பது சங்கமி
ருந்தென்பதற்கு ஓர் சான்றாயிற்று.

(2) That a College (Sangam) of Tamil
poets flourished for a time under
royal patronage in Madura may well
be a fact (a History of South India
by K. A. Nilakanta Sastri)

“எனுனிம் பன்னூற்றுண்டுகளாக
வழி வழியே வழங்கிவருகின்ற சங்க
வரலாறு முற்றும் வெறுங்கதையெ
னத்தோன்றவில்லை”.....
பாண்டிய மன்னர் மதுரையில் வந்து
நிலை பெறுமுன்னர் இருமுறை தங்
கள் தலைநகரை மாற்றியுள்ளன
ரென்ற செவிவழிச்செய்தியை, மகா
பாரதத்திலும், பிளினியின் இயற்கை
வரலாற்றிலும் பண்டைய தலைநகர்
கபாடத்தைக் குறிப்பிட்டிருப்பது
வலியுறுத்துகின்றது. ஒன்றன்பின் ஒன்
ருகமுன்றுதலைநகர்களிலும் முறையே
சங்கம் நடைபெற்ற மையால்
மூன்று சங்கங்கள் நிலவின என்று
கொள்ளவும் இடமுண்டு. (தென்
இந்திய வரலாறு-டாக்டர் கே. கே.
பிள்ளை)

கொள்ளை!

மு. பொன்னம்பலம்

மையல் தருகின்ற மாலே—நிலவு
மெள்ள எழுகின்ற வேளே!
ஐயோ அவளங்கு வந்தாள்—நகை
ஆற்றிச் சிறுநடை செய்தாள்!

வளையல் குலுங்கின கையில்—ஆழி
வழங்கும் அலைகளோ குழலில்!
தொளையில் எழுகின்ற ஒலியும்—நாணித்
தோற்கும் வகையிலின் மொழிகள்!

அமுதக் கலசங்கள் இரண்டு—அவள்
அழகுக் கனிசெய்யும் நின்று!
மமதை நிறைந்தவரேனும்—அங்கு
மண்டியிடுவதோ, உண்மை!

தென்றலிலே உருவாகி—மலர்ச்
செண்டினிலே நிறைவெய்தி
கண்டொடு தேனையும் சேர்த்து—ஓர்
கலவை யெனும்படி நின்றாள்!

சிறீரோடை போல்நடை செய்வாள்—
வானம்

தேக்கும் நிலவினைக் கொய்வாள்!
கற்பனைக் கவிஞர்கள் கண்ட—பெருங்
காப்பியத் தலைவியே யானாள்!

பூத்துக் குலுங்கிடும் முல்லை—அவள்
புன்னகைச் சோலையின் முன்னே!
பார்த்துக் கிடந்தேனே அந்தோ!—உளம்
பறிகொடுத்தேன், பகற்கொள்ளை!

துப்பறியும் நாவல்கள்

எஸ். சீவகுமாரன்

துப்பறியும் கதைகள் எழுதுவது ஒரு 'பணம் கறக்கும்' தொழிலாக வளர்ந்து விட்டிருக்கிறது.

பயங்கரக் கதைகளைப்போல் (Horror Novels) துப்பறியும் நாவல்களிலும் அடுத்து என்ன நடக்கப்போகின்றதோ என்ற ஐயப்பாட்டை (Suspense) வாசகர்களிடம் கிளப்பவேண்டியது கதாசிரியரின் கடமை.

துப்பறியும் கதைகளை முதலில் எழுதியவர் எட்கார் அலன் போ என்ற அமெரிக்க ஆசிரியர்தான் என்று சில விமர்சகர்கள் சாதிக்கின்றனர். சார்ன்ஸ் ரே என்ற ஆசிரியர் எழுதி வந்த துப்பறியும் கதைகள் பல எதிர்ப்புக்கு இலக்காகின ஆனால் காலப்போக்கில் துப்பறியும் கதைகளையும் விரும்பி வரவேற்கத் தொடங்கினர் வாசகர்கள். லேர் கொனன் டொயில் எழுதிய "ஷேர்லக் ஹோம்ஸ்" கதைகள் இன்னும் பலரால் திரும்பத் திரும்ப வாசிக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் டொயில் கூட சில சிறுபிள்ளைத்தனமான — வெளிப்படையான — தவறுதல்களை விட்டுத் தனது கதைகளைப் படைத்திருக்கிறார் என்பதை இன்றைய வாசகன் அறிந்துகொள்வான்.

இன்று துப்பறியும் கதைகள் எழுதுவது ஒரு "பணம் கறக்கும்" தொழிலாக வளர்ந்து விட்டிருக்கிறது. "Escapist Literature" என்று ஏளனமாக எள்ளிநகையாடப்படும் எழுத்துக்களுக்குத் தக்க உதாரணம் துப்பறியும் கதைகளே. துப்பறியும் கதைகளும், இலக்கியத்தில் ஒருவகை என்று எவனுமே துணிந்து கூறன்! ஏனெனில் அது "போதைப் பொருள்" போன்று நேரத்தை வீணடிப்பதற்காகப் படிக்கக் கூடியவையாய் இருப்பதாலேயே ஒரு நல்லிலக்கியத்தில் காணப்படவேண்டிய எந்த ஒரு பண்பையும் துப்பறியும் கதைகளில் காண முடியாது.

துப்பறியும் கதைகள் தமிழிலும் எழுதப்படலாயின. தமிழில் எழுந்த முதல் நாவலெனப்படும் "கமலாம்பாள் சரித்திர"த்தில் துப்பறியும் நாவல்களுக்குரிய சில அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் எழுதிய வையே உண்மையில் துப்பறியும் நாவல்கள் எனலாம். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவை அனைத்தும் மேலூட்டுத் துப்பறியும் கதைகளைத் தழுவியும் மொழிபெயர்த்தும் எழுதப்பட்டவை.

வடுவூர் துரைசாமி ஐயங்கார் எத்தனையோ துப்பறியும் நாவல்களை எழுதிக்கூவித்திருந்தார். அவற்றுள் பல "ஷேர்லக் ஹோம்ஸ்" கதைகளின் தமிழ் உருவங்களாகும். "திகம்பர சாமியார்", "மேனகா", "சின்னத்துரை" போன்றவை திரைப்படங்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன. ஜே. ஆர். ரங்கராஜு எழுதிய "ராஜாம்பாள்" கூடத் திரைப்படமாக வெளிவந்திருந்தது. 'தேவன்' "துப்பறியும் சாம்பு" போன்ற நாவல்களை நகைச்சுவையையும் கலந்து எழுதினார். இடைக்காலத்தில் தமிழில் துப்பறியும் நாவல்கள் எழுதப்படவேயில்லை என்று கூறினாலும் தவறாகாது.

மேற்கு நாடுகளில் ஜி. கே. செஸ்ட்டன், லெஸ்லி சாட்டிஸ், எட்கார் வொலஸ், அகத்தா கிறிஸ்டி, ஏர்ல் ஸ்டான்லி கார்டினர், பீட்டர் சீனி, மிக்கி

ஸ்பிளேன், எரிக் அம்பலர், ஜெம்ஸ் எம் கெயின், அன்டனி கில்பர்ட், டொரதி, எல். சேயர்ஸ், ஹேன்ஸ் பலடா போன்ற ஆசிரியர்கள் துப்பறியும் நாவல்களை எழுதியிருக்கின்றனர், இன்னும் பலர் எழுதிக் கொண்டேயிருக்கின்றனர். ஆனால் அகத்தா கிறிஸ்டி என்ற ஆசிரியை எழுதிய நாவல்களுக்கே அதிக வரவேற்புண்டு. இவர் சமீபத்தில் கொழும்பு வந்து போனார். ஏர்ல் ஸ்டான்லி கார்டினர் என்ற ஆசிரியர் நிஜ வாழ்க்கையில் ஒரு வழக்கறிஞராவார்.

சிரஞ்சீனி, ஆர். எஸ். மணி, மேதாவி, தமிழ்வாணன், வாசவன், ஏ. எம். மீரான், ராமலுர்த்தி போன்றோர் துப்பறியும் குறு நாவல்களை எழுதிக் குவித்திருக்கின்றனர். இவர்களுட் சிலர் புனைபெயர்களில் மறைந்துகொண்டும் எழுதுகின்றனர். ஆங்கில நாவல்களின் தழுவல்களாகவே தமிழில் உள்ள துப்பறியும் நாவல்கள் விளங்குகின்றன. உதாரணமாக, "சந்தன புரி மர்மம்" (The Coat of Arms), "பக்கா

ரொளடி" (The Forger), "கன்னியின் சகாசம்" (The Dringer), "மர்மத் தீவு" (Ten Little Diggers), "மரண நித்திரை" (The Death on the Nile) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அமெரிக்கப் புத்தகங்களைப் போல் இவை கைக்கு அடக்கமாக, சிறிய அளவில், ஆபாச வண்ண முகப்பு அட்டையுடன் வெளிவருவதும் அவதானிக்கத்தக்கது. இலங்கையில் "நவம்", "நீவேணி" என்ற தொடர் கதையை எழுதியிருக்கிறார்.

இன்றைய துப்பறியும் நாவல்களில் கொலைதான் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக அமைந்திருக்கின்றது. இத்தகைய கதைகளை ஆங்கிலத்தில் "Whodunit" கதைகள் என்றழைக்கின்றனர். முதலில் வெளிவந்த துப்பறியும் கதைகளில் கொலை நிகழ்ச்சிகள் முக்கிய இடம் பெறவில்லை. அதற்கு மாறாக களவு போன்ற தீவினைகளே கதைகளின் மையப் பொருட்களாக விளங்கின. ஆனால் இன்றைய வாசகர்களுக்கோ இரத்தத்தைச் சிலிக்கக் செய்யும் பயங்கரக்

வாழ்வு ஒரு மாயம்

ஏதீர் பாராதது நடந்து விடுகிறது. எனவே எதற்கும் எப்பொழுதும் பாதுகாப்பு அவசியம்.

கஷ்ட காலத்தில் கடன் வசதி-மரணகாலச் செலவுக்கு நீதி உதவி ஆகியவற்றோடு பரிபூரண ஆயுள் பாதுகாப்பை அளிப்பது த நோர்தேன் லைப் அன்ட் ஜெனரல் இன்சூரன்ஸ் கம்பனி லிமிட்டெட்.

தமிழ் மக்களால், தமிழ் மக்களுக்காக, தமிழ்ப் பகுதிகளை வளம் படுத்தித் தமிழர் தம் பெருளாதாரத்தை வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு திறமையாகப் பலகாலம் நடைபெற்றுவரும் ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம் இதுவே.

ஆயுள் பொலிஸிகள் தமிழ் மொழியில் வழங்கப்படுகின்றன.

இன்றே விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள்:

எங்கும் ஏஜண்டுகளும், பிரதிநிதிகளும் தேவை

The Northern Life & General Insurance Co., Ltd.

18 1/6, State Bank Building, Colombo-1.

கொலைகளை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட நாவல்களை பிடிக்கின்றன.

நான்கு விஷயங்களை வைத்துக் கொண்டே சுவாரஸ்யமான துப்பறியும் கதைகளை எழுதித்தள்ளுகிறார்கள் ஆசிரியர்கள். அவை: ஒன்று: கந்தன் கொல்லப்பட்டான். இரண்டு: யாரோ கந்தனைக் கொன்றான். மூன்று: ஏன், எப்படிக் கொலை நடந்தது. நான்கு: குற்றவாளி எப்படிக்கண்டு பிடிக்கப்படுகின்றான்.

துப்பறியும் நாவல்களைப் படிப்பவர்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று: பொழுது போக்குவதற்காகவும், சுவாரஸ்யமான கதையைப் படித்து மகிழவும் துப்பறியும் கதைகளைப் படிப்பவர்கள். இவர்கள்தான் புகையிரதம் போன்றவற்றில் பிரயாணஞ் செய்யும்பொழுது இக்கைய நாவல்களை வாசிப்பவர்கள். அதாவது, நேரத்தை வீணடிப்பதற்காகப் படிப்பவர்கள். இரண்டாவது பிரிவு வாசகர்கள் யார் என்றால்: கண்டனக் கண்களுடனும், பகுத்தறியும் மனத்துடனும், ஆசிரியர் விட்ட குற்றம் குறைகளைக் கணிக்கும் நோக்கத்துடனும் வாசிப்பவர்கள்.

இந்த இரண்டாவது பிரிவு வாசகர்களை திருப்திப்படுத்தும் விதத்தில் ஒரு துப்பறியும் நாவலாசிரியன் ஒரு நாவலை எழுதுவானாயின் அவன் தனது நோக்கத்தில் வெற்றி பெற்றவனாவான். அவனுக்குப் பேரும் புகழும் பணமும் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

துப்பறியும் நாவல்கள் ஓரிரு பிரதான பாத்திரங்களை மையமாக வைத்து எழுதப்படுகின்றன. ஆகையால் சில்லறைப் பாத்திரங்களை விபரிப்பது அசம்பாவிதமானது. சுற்றி வளைக்காமல் இறுக்கமாகவும், தெளிவாகவும் சதையை எடுத்துரைப்பது அவசியம் பாத்திரங்களின் செயல் மூலமும், சம்பாஷணைகள் மூலமும் கதையை எடுத்துத் கூறலாம். துப்பறியும் கதைகளில் துப்பறிபவனே பிரதான பாத்திரமாகும். ஆகையால் வாசகர்கள் அவனை ஒரு மதிப்பிற்குரிய கதாநாயகனாக மதிக்கும் வண்ணம் அவன் பாத்திரத்தைப் படைக்க வேண்டும்.

கதையில் வரும் துப்பறிபவன் பொலிஸ் இலாகாவைச் சேர்ந்தவன் என்று எழுதவேண்டுமாயின், எழுதுவதற்கு முன் பொலிஸ் நடவடிக்கைகள், சம்பிரதாயங்கள், நடைமுறைகள் முதலியவைபற்றித் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள

வேண்டும். ஆனால், தனிப்பட்ட அல்லது சுயேச்சையான (Private Detective) துப்பறிவாளை கதாநாயகனாக வைத்துக்கொள்வதில் பயனுண்டு. ஏனெனில் கதையை நகர்த்திச் செல்லும்பொழுது சம்பிரதாய முறைகளைக் கையாள வேண்டும் என்ற நியதியில்லாமல் போய்விடுகின்றது. ஆசிரியனும் தன் கற்பனைக்கும் விருப்பிற்கும் ஏற்ற விதத்தில் புதிய உத்திகளைக் கையாண்டு கதையை எடுத்துச் சொல்லலாம்.

பயங்கரக் கதைகளிற் போல் (Horror Novels) துப்பறியும்நாவல்களிலும் அடுத்து என்ன நடக்கப்போகின்றதோ என்ற ஐயப்பாடு (Suspense) வாசகர்களுக்குக் கிளப்பவேண்டியது ஆசிரியர்களின் கடமை. கொலைகள் ஏன் நடைபெறுகின்றன? எப்படிச் செய்யப்படுகின்றன? என்பன பற்றி ஆசிரியர் தெரிந்துவைத்திருக்க வேண்டியதைப்பற்றிக் கூறத் தேவையில்லை. கொலை நடந்த இடங்களுக்குப் போய்ப் பார்ப்பதும், பொலிஸ் விசாரணைகளைக் கேட்டறிதலும், டாக்டர்களின் பரிசோதனைகளைப் பார்வையிடுதலும், கோர்ட்டில் நடக்கும் வழக்குகளைப் போய்க் கேட்டும் பார்த்தும் பல தகவல்களை அறிந்துகொள்ளுதலும் பயன்தரத் தக்கவை. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு நிரூபிக்கப்படும் வரை குற்றவாளி கூட சட்டத்தின்படி குற்றமற்றவன் எனக் கருதப்படுவான் என்பதைத் துப்பறியும் நாவல்களை எழுதுபவர்கள் மனதில் பதித்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

பொலிஸ் நிலையங்களிலுள்ள நண்பர்களின் உதவியால், கைமடையாளங்கள், தஸ்தாவேஜுகளின் பரிசோதனை, கோர்ட்டில் சமர்ப்பிக்கப்படும் பொருட்களை பகுத்துப் பார்த்தல், டெலிபோன்களைத் தடைப்படுத்துதல், சாட்சியங்களைப் பதிவு செய்தல், குறுக்கு விசாரணைகள் செய்தல் போன்றவற்றை நேரடியாகவே அறிந்து கொள்ளும்வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

துப்பறியும்நாவல்களோ, எந்த நாவல்களோ வெற்றியடைய வேண்டுமாயின் — இலக்கிய அந்தஸ்தல்ல — அவற்றில் கருப்பொருளோ, பாத்திர அமைப்போ சம்பாஷணையோ, எழுத்துநடையோ, விருவிருப்போ இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. கீழ்த்தரமான சாக்கடை இலக்கியங்கள் தானும் சொந்தமான முறையில் சுயமாக எழுதப்பட்டிருக்குமாயின் அவை வெற்றி பெறுகின்றன.

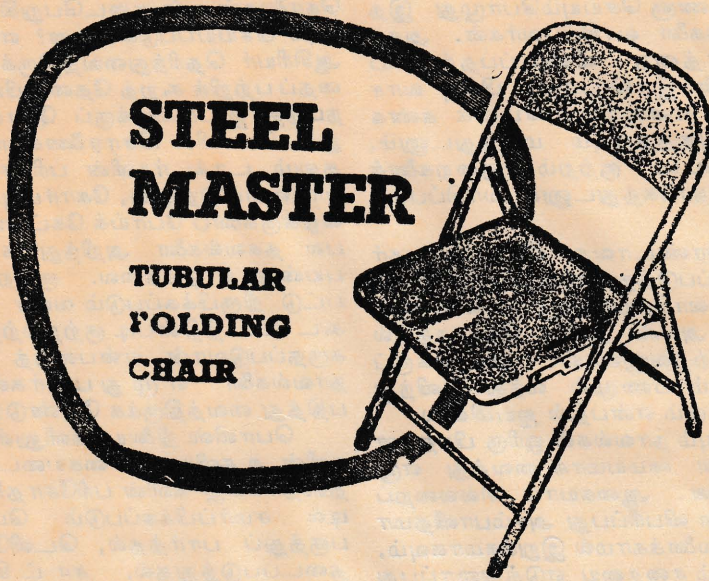

உங்கள் வீடுகளும் அலுவலகங்களும்
அழகுபெற

மடித்து வைக்கக் கூடிய

ஸ்டீல் மாஸ்டர்

உருக்குக் கதிரைகளே சிறந்தவை

இவற்றையே உபயோகியுங்கள்.

சென்ற். அந்தோனிஸ்
ஹாட்வேயர் ஸ்டோர்ஸ் லிமிட்டெட்,
542, ஸ்கின்னர் வீதி தெற்கு, கொழும்பு.
டெலிபோன் இல: 4261, 4262.

பச்சைவாண் டீட்டாய்

யேசுதாஸன்

ந்வா-

ஆராய்ச்சிக் கூடத்திலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தான் டாக்டர் சந்திரன்!

அவன் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆராய்ச்சியின் முடிவு இன்னும் இரு தினங்களில் வெளிவரப் போகின்ற தென்ற மகிழ்ச்சியில் தலைகால் புரியாமல் ஓடிவந்தவன் வீட்டு வாசல்படியில் மோதிக்கொண்டு போய், எதிரே வந்த மனைவி மாலா மீது விழுந்தான்.

“அத்தான்!” என்று வீறிட்டாள் மாலா!

“பயப்படாதே! உடம்புக்கு ஒன்று மில்லையே?” என்று அவளைத் தூக்கிநிறுத்தினான்.

“போங்களத்தான்! இப்படியா தலைகால் புரியாமல் ஓடி வருவது? அப்படி என்ன விசேஷமத்தான்?”

“கூறுகிறேன் முன்னாடி ஏதாவது.....?”

“சொன்னால்தான் தருவேன்.....”

“பளீஸ்!”

“சரி! இருங்கள்” - மாலா சமையற்கட்டிற்குள் புகுந்து டிபனுடன் திரும்பினாள்.

டாக்டர் சந்திரன் டிபனை முடித்துக் கொண்டு, சாய்வு நாற்காலியொன்றில் சாவகாசமாக உட்கார்ந்து அன்றைய தினசரிப் பத்திரிகை ஒன்றைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் பின்னே வந்து கையால் கழுத்தைச் சுற்றி அணைத்தபடி நின்றாள் மாலா!

பத்திரிகையைப் படித்துக்கொண்டிருந்த சந்திரன் “ஆ! பரிதாபம்!!” என வாயைப் பிளந்தான்.

“என்ன அத்தான்?” மாலா ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாள்.

“இங்கே பாரேன் ஒரு செய்தியை! ஒரு தாய் தனது பதினொரு குழந்தைகளினதும் தொல்லை தாங்க முடியாது கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்துகொண்டாளாம். ‘திருமணமாகி பன்னிரு வருடங்கள். வயது முப்பது. கணவன் வேலைக்குச் சென்ற சமயம் கிணற்றில் விழுந்து தற்கொலை செய்துகொண்டாள்’ என்று இருக்கிறது. எவ்வளவு பரிதாபம் பார்த்தாயா?”

“மூதேவி! குழந்தைச் செல்வங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டால்தானே! அந்தப் பிள்ளைகள் என்ன பாடு படுகிறார்

கர்ப்பமாக இருந்த பூனையும் நாயும் கருச் சிதைவுற்றன. டாக்டர் சந்திரனுக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி. உடனே அரசாங்கத்துக்குத் தனது ஆராய்ச்சியின் முழு விவரத்தையும், மாத்திரைகளையும் அனுப்பிவைத்தான்.

டாக்டர் சந்திரனின் அன்பு மனைவி மாலாவைப் பொறுத்த வரையில் கணவனது ஆராய்ச்சியையே அவள் விரும்பவில்லை.

களோ! - வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொண்டாள் மாலா!

“இதற்காகத்தான் - இத்தொல்லையி லிருந்து பெண்கள் விடுபடத்தான் ஆராய்ச்சியில் நான் ஈடுபட்டுள்ளேன். இன்னும் இரு தினங்களில் கர்ப்பம் உண்டாகாமல் தடுப்பதற்கான மாத்திரைகளைக் கண்டு பிடித்துவிடுவேன். அப்புறம் பாரேன்.”

“போங்களத்தான்! நீங்களும் உங்கள் ஆராய்ச்சியும்” என்றவள் ஏதோ நினைத்துக்கொண்டவளாக “இருங்களத்தான்! வருகிறேன்” என்று சுறிவிட்டு பக்கத்து அறையொன்றில் புருந்தாள். சிறிது நேரத்தில் ஏதோ எடுத்துக் கொண்டு வந்தாள்.

“என்ன மாலா அது?”

“வாயைத் திறவுங்களேன் தெரியும்?”
“ம்! முடியாது!”

“திறவுங்கள் அத்தான்” என்று கெஞ்சினாள்.

“ஆ”வென்று வாயைத் திறந்தான் சந்திரன்!

“பழி வாங்கிவிட்டீர்களா?” என்றவள் அவன் வாய்க்குள் வெண்மையான கட்டியொன்றைப் போட்டாள்.

“ஆ! கற்கண்டா? எதற்காக? யாருக் காவது மகன் பிறந்திருக்கின்றானா?”

“பிறக்கவில்லை அத்தான்! பிறக்கப் போகின்றான்!” - நாணத்துடன் கூறினாள்.

“யாருக்கு?”

“எ.....ன்.....க்.....கு.....த்..... தா.....ன்” என்று விக்கி விக்கிச் சொல்லிவிட்டு அடுத்த அறைக்குள் ஓடிவிட்டாள் மாலா!

டாக்டர் சந்திரனின் முகம் பேயறைந்ததைப் போலிருந்தது. பிள்ளைகள் பிறக்கக் கூடாது என்று நினைப்பதோடல்லாமல், பிறக்காமல் தடை செய்ய மாத்திரைகள் கண்டு பிடிக்கப் போகும் டாக்டருக்குத் தன் மனைவியே கர்ப்பமாகிப் பிள்ளை பெறப் போகிறாள் என்றால் எப்படியிருக்கும்?

திவிர சிந்தனையுடன் எழுந்து ஆராய்ச்சிக் கூடத்திற்குப் புறப்பட்டான் சந்திரன்!

இரு தினங்கள் கழிந்தன அன்று—

இரவு பகலாக நடத்திய ஆராய்ச்சியின் முடிவு தெரியும் இறுதி நாள்.

டாக்டர் சந்திரன் ஆய்வுக் கூடத்தில் தனது ஆராய்ச்சியை நடத்திக்கொண்டிருந்தான். ஆராய்ச்சியின் இறுதிக் கூடம்!

மாத்திரை வடிவில் கர்ப்பத்தடை மருந்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டான் சந்திரன்!

அம்மாத்திரைகளில் இவ்விரண்டாக மூன்றுவேளை சாப்பிட்டால்கர்ப்பமே உண்டாகாமல் தடுக்கலாம். அந்த ஆறு மாத்திரைகளும் ஒரு வருடகாலத்திற்கு கர்ப்பத்தை செய்யப் போதுமானவை. அம்மாத்திரைகளில் இன்னுமொரு அபாரசக்தியும் இருந்தது. இரண்டு மூன்றுமாதக் கருவை அழிப்பதிலும் சிறந்து விளங்கியது இந்த இருமுனை வெற்றியில் உடனேயே பரிசோதனையை நடத்தினான். கர்ப்பமான ஒரு பூனையையும் நாயையும் கொண்டு வந்து மாத்திரைகளைச் செலுத்தினான். ஒரு வாரத்தில்—

கர்ப்பமாக இருந்த பூனையும் நாயும் கருச் சிதைவுற்றன! டாக்டர் சந்திரனுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி! உடனேயே அரசாங்கத்திற்குத் தனது ஆராய்ச்சியின் முழு விபரத்தையும், மாத்திரைகளையும் அனுப்பி வைத்தான். அரசினரும் திறமான பரிசோதனையின் பின் அவனது கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகளை அங்கீகரித்தனர். அவனது மாத்திரைகள் பற்றிய செய்தி வெகு விரைவில் மக்களிடம் பரவியது. ஆனால்—

டாக்டர் சந்திரனின் அன்பு மனைவி மாலாவைப் பொறுத்த மட்டில் கணவனது ஆராய்ச்சியையே அவள் விரும்பவில்லை. எச் செல்வங்களிலும் குழந்தைச் செல்வமே பெரிதென மதிக்கும் பெண்குலத்தைச் சேர்ந்தவள். தனக்கு நிறையக் குழந்தைகள் பிறக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் படைத்தவள். ஆனால்—

தனது கணவன்—டாக்டர் சந்திரன்—தன் மட்டில் தன் எண்ணப்படியே நடப்பவன் என்று எண்ணிக்கொண்டாள். உலகம் தன்னை உயர்வாக எண்ணும்படியாகவே அந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளான் என்று நம்பினாள். அந்த நம்பிக்கை

யில் அவன் மேல் எவ்வித சந்தேகமுமின்றி அன்புடன் நடந்து வந்தாள். ஆனால்—

டாக்டர் சந்திரன் அவள் நினைப்பதைப் போல் நடந்து கொள்ளவில்லை. தனக்கு மகன் பிறக்க வேண்டும் என்ற ஆசையிருப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டான். பல வினையாட்டுப் பொருட்களை வாங்கி வந்து குவித்தான். அதில் இருந்தது

ஒரு பெரிய விளையாட்டுப் பொம்மை! மிக அழகான பொம்மை! மாலதிக்கு அப் பொம்மையைக் கண்டதும் தான் பெறப்போகும் மகனைப் பற்றிப் பல மனக்கோட்டைகள்

கட்டிக் கொண்டு நுந்தான். பாவம்! வேலியே பயிரை மையப்போகின்றதென்பதை அப்பேதைப் பெண் எப்படியறிவாள்? சில தினங்கள் கழிந்தன. ஒருநாள்-

டாக்டர் சந்திரன் தனது நெடுநாளைய ஆசையை நிறைவற்றிவிட்டான். மாலா தலைவலியால் அவதியுற்ற சமயம் தலையிடி மாத்திரை என்று கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகளைக் கொடுத்தான். எவ்வித சந்தேகமுமின்றி தூயமனதுடன் இருந்த மாலா மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு விட்டாள். டாக்டர் சந்திரனைப் பொறுத்த மட்டில் அவனுக்கு வெற்றிதான்! அதனால் விளையப் போகும் அனாதைகளைப் பற்றி அவன் சிந்திக்கவெயில்லை.

ஃ ஃ ஃ

“ஐயோ! அத்தான்! பழி வாங்கிவிட்டீர்களே! என் செல்வத்தை அழித்துவிட்டீர்களே! என் ஆசைக்கு அணை போட்டு விட்டீர்களே அத்தான்!” என்று டாக்டர் சந்திரனின் காலடியில் கிடந்து கதறினான் மாலா!

தனது கர்ப்பம் அழிந்ததைப் பற்றி அன்றுதான் அவளுக்கு வெளிச்சமாகியது. மன வேதனை தாங்காது அவன் காலடியில் வீழ்ந்து அலறி அழுதான்.

“அத்தான்! ஏன் இந்த வேலை செய்தீர்கள்? நான் என்ன குற்றம் செய்தேன் அத்தான்! அநியாயமாக ஒரு சிசுவைக் கொன்ற பழிகாரனாகி விட்டீர்களே? என்னையும் ஏன் கொல்லாமல் விட்டீர்கள்? கொன்றுவிடுங்கள்; உங்கள் கையாலேயே கொன்றுவிடுங்கள். நீங்களும் ஒரு டாக்டரா? நீங்கள் ஒரு கொலைகாரர். ஆம், கொலைகாரர்” என்று தன்னையும் மறந்து அண்டை அயலார் காதில் விழும்படி ஓலமிட்டு அழுதாள் மாலா, சந்திரனுக்குக் கோபம் நெருப்பாய் வந்தது.

“பளீர்” — கன்னத்தில் ஓர் அறை!

“அத்தான்!” அலறியவள் அறிவிழந்து வீழ்ந்தாள்.

ஒருவித வெறியுடன் வெளியே நடந்தான் சந்திரன்.

பகல் முழுவதும் எங்கெல்லாமோ சுற்றிவிட்டு இரவு எட்டு மணியளவில் வீட்டிற்குள் நுழைந்தான். இருள் மண்டிக் கிடந்தது வீடு!

ஒரு அறையில் விளக்குப் போடப்பட்டிருந்தது.

“மாலா!” என்று குரல் கொடுத்தான். பதிலில்லை. ஓடிச் சென்று பார்த்தான். - அங்கே—

விளக்கு எரிந்துகொண்டிருந்த அறையிலே போர்த்து மூடிக்கொண்டு படுத்திருந்தாள் மாலா!

சுரம் அனலாகக் காந்தது. அவசர அவசரமாக ஒரு ஊசி போட்டுவிட்டு அவள் பக்கத்தே கவலையுடன் இருந்தான் சந்திரன். சிறிது நேரத்தில் மாலா கண்திறந்தாள்.

“மாலா” என்று மெதுவாக அழைத்தான்.

“அத்தான்! குழந்தை?” என்று புலம்பினான் மாலா!

“என்ன மாலா? உடம்புக்கு எப்படியிருக்கிறது?”

“அத்தான்! குழந்தை?” - அதே புலம்பல்தான். எதைக்கேட்டாலும் “அத்தான்! குழந்தை?” என்ற பதில்தான்.

டாக்டர் சந்திரனும் தனக்குத் தெரிந்த முறையிலெல்லாம் சிகிச்சையளித்தான். பலன்—

பூஜ்யம்தான்!

உடனேயே வேறு ஒரு டாக்டருக்குத் தொலை பேசி மூலம் அழைப்பு விடுத்தான். சிறிது நேரத்தில் டாக்டர் ஒருவர் வந்து மாலாவைப் பரிசோதித்தார்.

“மிஸ்டர் சந்திரன்! மாலாவுக்கு மனோ வியாதியைத் தவிர வேறு ஒன்றுமேயில்லை. எனக்குத் தெரிந்த மனோ வைத்திய நிபுணர் ஒருவர் இருக்கின்றார். அவரை அனுப்பி வைக்கின்றேன். நாளைக் காலை வரை ஜாக்கிரதையாகக் கவனியுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு விடை பெற்றுச் சென்றுவிட்டார்.

★

★

பல தினங்கள் கழிந்தன.

மனோ வைத்திய நிபுணரின் ஆலோசனைப்படி மாலதிக்கு சிகிச்சை அளித்தார் சந்திரன். அதன் பயனாக மாலா விரைவில் குணமடைந்தாள். உடல் தேறியது. என்றாலும் அவள் மனதிலே பெரும் விருட்சமாகி நின்ற குழந்தை ஆசை அவளை

விட்டு அகலவேயில்லை மாறாக வளர்ந்து கொண்டே சென்றது

டாக்டர் சந்திரன் அவளை விட்டுப் பிரியாது அவள் பக்கத்தேயிருந்து பராமரித்து வந்தான். அவன் அன்பிலே தன்னை மறந்தவளாக குணமாகி வந்தாள் மாலா! நாடகம். சினிமா, பீச் முதலிய வற்றிற்கு அழைத்து அவளுக்கு மகிழ் ஆட்டி வந்தான். நாளடைவில் குழந்தை ஆசை அவள் மனதின் ஒரு முலையில் முடங்கிக்கொண்டது.

இந் நிலையில்.....

மாதங்கள் இரண்டு உருண்டோடின. ஒருநாள்.....

“அத்தான், குழந்தை!” என்றாள் மாலா. பழையபடியும் பழைய மனோவியாதி யா?

சந்திரன் சற்றுத் திகைப்புற்றதாகத் தெரிந்தது. ஆனால் முன்பு போல் அவன் சலவரமடையவில்லை. அவன் முகத்தில் மகிழ்ச்சியின் ரேகைகள் படர்ந்தன.

“ஏன் அத்தான் திகைக்கிறீர்கள்? எனக்கு பழைய வியாதி வந்து விட்டதாக எண்ணமா? அப்படியொன்றும் இல்லை. இன்னும் எட்டு மாதத்தில் ஒரு குழந்தை! ஆமாம். நான் தாயாகப் போகிறேன்.”

டாக்டர் சந்திரன் எதுவும் பேசவில்லை.

“ஏன் அத்தான் பேசாமல் இருக்கிறீர்கள்? உங்களுடைய கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகள் இரண்டு வருடத்துக்கு கர்ப்பம் ஏற்படாமல் தடுத்துவிடும் என்று நீங்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்க, நான் ஆறு மாதம் முடிவதற்கு முன்னே கர்ப்பமுற்றுவிட்டேன் என்று கவலையா? உங்கள் அநியாய

மாத்திரைகள் செயலிழந்து விட்டன என்று துக்கமா? அத்தான் இயற்கையைச் செயற்கையால் வெல்ல முடியாது. புரிந்து கொள்ளுங்கள்”.

சந்திரன் சிரித்தான்; பலமாகச் சிரித்தான்!

“ஏன் அத்தான் இப்படிச் சிரிக்கிறீர்கள்?”

“ஏனா? மாலா, நான் கர்ப்பத்தடை மாத்திரைகள் மட்டும் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டு பிடித்தேன் என்று நினைக்கிறாய். ஆம், நான் அவற்றைக் கண்டு பிடித்தது உண்மை தான். அவ்வளவோடு என் ஆராய்ச்சி நிறுவிடவில்லை. கர்ப்பம் இல்லாதவர்களும், கர்ப்பத் தடை மருந்துகளினால் கர்ப்பம் உண்டாகும் தன்மையை இழந்தவர்களும் கர்ப்பம் உண்டாவதற்கும் மாத்திரைகள் கண்டு பிடித்துவிட்டேன். ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு பச்சை நிறமான ஒரு மிட்டாய் உனக்குக் கொடுத்தேனே ஞாபகமிருக்கிறதா? அது மிட்டாய் அல்ல, கர்ப்பம் உண்டாகும் தன்மைகளை வளர்க்கும் ஒரு அபூர்வ ஆராய்ச்சி மாத்திரை அதுவாகும் என்பதை இப்போது அறிந்துகொள்.”

“அத்தான்” என்றாள் ஆச்சரியத்தால் மாலா,

“மாலா, உன் அத்தான் ஒரு டாக்டர்! மேல் நாட்டு மருந்துகளுக்கு வெறும் விற்பனை ஏஜண்டாகக் கடமை பார்க்கும் ஒரு உதவாக்கரை டாக்டர் அல்லன் உன் அத்தான். உன் அத்தான் ஆராய்ச்சிமிக்க டாக்டர். உன் அத்தான் கொலைகாரன் அல்லன். அவன் இப்போது சிருஷ்டிகர்த்தாவும் ஆவான்.” இப்படிச் கூறிவிட்டு மேலும் மேலும் சிரித்தான் சந்திரன்.

மாலா அவன் தோளிலே சாய்ந்தாள்.

பெண்களின் சமத்துவம்

பெண்களுக்கு, யோகம் முதலிய சாதனங்கள் அவசியம் கற்பிக்கவேண்டியது. மேலும் பேதமற்று அபேதமாய்ப் படிப்பு முதலியவையும் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டியது. தத்துவம் முதலியவற்றின் சொருப ரூபாதிகளைத் தெரிவித்துச் சரளமாக்கினால், பின் தடையின்றி நம்முடைய துரிய ஆசிரம காலத்தில் ஒத்திருப்பார்கள். ‘தெய்வந் தொழா அன்’ என்னும் தெய்வ குறளால் இதை அறிக.

—வள்ளலார்.

அவனுடைய இன்பத்தில் கமலம் விளையாடினான்.
 அவனுடைய எண்ணத்தில் மீனா விளையாடினான்.
 அவனுடைய உள்ளத்தில் சசி விளையாடினான்.
 நீனைவுகள், எண்ணங்கள், சிந்தனைகள் எல்லாம்
 ஒன்றுபட்ட சமயம்.....
 எல்லாருடைய வாழ்வீயும்—

விதி விளையாடியது

'லீலா'

'பெண் செத்தால் புது மாப்பிள்ளை' என்பது கணேசன் வரை உண்மையாகத்தான் போய்விட்டது. மனைவி கமலம் இறந்து சரியாக ஒரு மாதங் கூட ஆகவில்லை. அதற்கிடையில் 'பிசு பிசு'க் கத் தொடங்கிவிட்டது கல்யாணப்பேச்சு.

கணவன் செத்தால் பெண்ணுக்கு 'அறுதலி'ப்பட்டம்; மனைவி மாண்டால் புருஷன் புது மாப்பிள்ளை. அவனுக்குப் பெண் கொடுக்க ஆயிரம் பேர் நீ முந்தி, நான் முந்தி என்று ஓடி வருவார்கள்! எப்படி இருக்கிறது நியாயம்?

கமலம் உயிரோடு இருக்கும் வரை எல்லோரிடமும் சூது வாதின்றி அன்போடு பழகினாள். கணவனிடம் அன்புள்ள மனைவியாக இருந்து வாழ்க்கை நடத்தினாள். மாமியிடம் அடக்கமாக நடந்து ஒரு அபிமானத்தைப் பெற்றாள். உடன் பிறந்த தங்கை மீனாவிடமோ உயிருக்கு உயிராகவே இருந்தாள்.

கணேசனும் கமலத்தைக் கண் கலங்க விட்டதில்லை. அவளின் தூய்மையான அன்பிலேதான் துன்பத்தை மறப்பான். மீனாவுடன் எவ்வித வித்தியாசமும் இல்லாமல் பழகினான். சிற்றன்னையின் சீற்றத்தினால் மனமுடைந்து ஓடிவந்த கன்னிப் பெண் மீனாவை எந்தக் குறையுடனும் வைக்கவில்லை. திருமணம் செய்து வைக்காத குறை ஒன்றைத் தவிர!

திருமணம் என்றால் சாமானியமான விஷயமா? அத்துடன் சரியான வயது வராமல் அதையும் செய்து வைத்தால்

ஒரு குழந்தையுடன் முதுகு வளைந்து சீர்கெட்டு வைத்தியரே சதமெனக் கிடக்க வேண்டுமே!

கமலம் ஒரு பெண் குழந்தை பெற்றாள். பெற்றெடுத்த பெருமை அவளுக்குக் கென்றாலும் வளர்த்த பெருமை மீனாவைச் சார்ந்ததே.

தாயிடம் அழுது அடம் செய்யும் குழந்தை சசி, மீனாவின் குரல் கேட்ட மாதிரித்தே அழுவதை நிறுத்திச் சிரிப்பைக் கொட்டும். உணவுக்காகத்தாயைத்தேடும், உறக்கத்திற்காக மீனாவைத்தேடும் குழந்தை. மீனா அதன் பட்டுக் கன்னத்தைத் தொட்டு விளையாடுவதிலும் மழலை கேட்பதிலும் தன்னையே மறந்தாள். அவளுடைய மார்பு மீதில் அக் குழந்தை உதைக்கும் போது இந்த உலகத்தையே மறந்தாள்.

கமலத்திற்கு வீட்டுவேலையே சரியாக இருந்தது. தங்கையும் குழந்தையும் ஒன்றிப் பழகுவதில் பூரிப்புக் கொண்டாள். "பெற்றவள் நீயிருக்க அவளிடமே கொண்டாட்டமாய் இருக்கிறதே குழந்தை. பின் ஒரு காலம் தாய் - மகள் என்ற பாசபந்தமே இல்லாமல் போய் விடும் கமலம்!" என்று மற்றவர்கள் எரிச்சல் பட்டுக் கதைப்பதையும் அவள் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. "குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்திலே" என்பது அவளுக்குத் தெரியாதா, என்ன?

குழந்தை சசி இரண்டாவது வயதை எட்டிப் பிடித்துக்கொண்டாள். இந்த இடைக் காலத்தில் எல்லோருடைய இத

யங்களையும் இன்ப புரியாக்கியும் விட்டாள். "சின்னம்மா!" என்று அவள் வாய் நிறைய அழைக்கும் போது மீனா மெய் மறப்பாள். கமலத்தின் கழுத்தை வளைத்துப் பிசு பண்ணும்போது பார்க்க வேண்டுமே அவளை. என்றாலும் மீனா கொடுத்து வைத்தது போல் கமலம் கொடுத்து வைக்கவில்லை.

கமலம் ஒருநாள் இறந்துவிட்டாள்!

"இறந்தால் என்னவாம் அக்காவின் இடத்தை நிரப்பத் தங்கை இருக்கிறாள்" இதுதான் மற்றவர்களின் பேச்சு!

மீனாவிடம் சிலர் கேட்கத்தான் கேட்டார்கள். அதற்கு அவள் சொன்ன பதில்?

"நான் அக்காவுடன் சீவித்த அவ்வளவு காலமும் அத்தானை என் தந்தையாக, என் உடன் பிறந்தவனாகவே கண்காணித்து வந்தேன். வேறு எந்தக் கண்கொண்டும் பார்க்கவில்லை. இனிமேலும் இல்லை."

'அக்காவின் கணவனைச் சகோதரகை மதிக்க வேண்டும்' என்று அறிவுரை சொன்ன அதே வாய் அக்கா இறந்த பின்முறை, பண்பு, பண்பாடெல்லாவற்றையும் மாற்றியமைக்கிறது. அவர் வேண்டுமென்றால் எந்தப் பெண்ணையாவது மணப் செய்து கொள்ளும்."

தொடர்ந்து எல்லாரும் கேட்டுப் பார்த்தார்கள். ஒரே பதில்தான் எல்லாருக்கும். மீனா தந்தையுடன் சென்றுவிட்டாள். இனிமேலும் அங்கு இருக்க அவளுக்குப் பயித்தியமா என்ன?

போகும் போது அக்காவின் செல்வத்தையும் உடன் கொண்டுதான் போனாள். சின்னம்மா இல்லாமல் சிரிப்புக் கூட வராது குழந்தை சசிக்கு!

கணேசன் குட்டோடு சூடாக எதுவும் பேசவில்லை. காலப் போக்கில் சரியாகிவிடுமென்றுதான் எண்ணினான். கமலத்தின் இடத்தை நிரப்ப மீனா ஒருத்தியால்தான் முடியும் என்பதை அவன் உணர்ந்தான். அதை மற்றவர்களின் தூண்டுதல் உரம்பெறச் செய்தது. மனம் பொல்லாதது.

மாறியே விட்டது!

கணேசன் மீனாவின் தந்தையிடம் சென்றான். மீனாவைத் தன் மனைவியாகக் கித் தரும்படியும் கேட்டான்.

தந்தை விழித்தார்!

மீனா விழிக்கவில்லை. தனது இறுதியான முடிவை நெற்றிக்கு நேரேயே சொல்லிவிட்டாள்; முடியாது!

"நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். மீனாவை நீங்கள் கொடுக்காவிட்டால் நானையொரு காலம் உங்கள் சீதனத்தை வேறொருத்தி ஆண்டு அனுபவிப்பாள். அதுவும்ல்லாமல் குழந்தை சசியின் உறவையும் துண்டித்துவிடுவாள். இதனால் பின் நீங்கள் எல்லாருமே மன வேதனைப்பட வரும்." சித்தி, கணேசனுக்காகப் பரிந்து பேசினாள். எப்படியோ செலவில்லாமல் தள்ளிவிடலாம் என்ற எண்ணத்தில்.

"அப்படியென்றால் விருப்பம் இல்லாதவளை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய்?" சீறி விழுந்தார் தந்தை.

கணேசனின் கோபம் உச்சநிலை அடைந்தது. மிருகத்தனமாக குழந்தை சசியைப் பிடித்து இழுத்தான்.

"சின்னம்மா!" என்ற அழுகரல் எழுந்தது. மீனா பதறினாள் துடித்தாள். ஆனால்—

மனம் மாறவில்லை.!

"அத்தான்! குழந்தையை விட்டு விடுங்கள்" சன்றைப் பறி கொடுத்த பசுப் போல் துடித்தாள்.

கணேசன் மசியவில்லை. அவளின் அப்போதைய மனம் குழந்தையின் பாசத்தைச் சிதைக்க எண்ணியது.

சசி வீறிட்டு அழுதாள். அழுது கொண்டே சென்றாள். அவளின் அழுகை கரைந்துகொண்டே சென்றது. சென்று விட்டது!

பெற்றவளுக்கு இல்லாத அக்கறை அவளுக்கிருந்து பலன் என்ன? பிள்ளைப் பாசத்தை தள்ளிப்போட முடியுமா? நோக்குமிடமெல்லாம் குழந்தை சசி நீக்க மற நிறைந்திருந்தாள். மீனாவின் பாச வெறி நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. அவள், குழந்தையின் சட்டைகளை அணைத்து முத்தமிட்டாள். விளை யாடிவிட்டுச் சென்ற பொம்மைகளை எடுத்துச் சீராட்டினாள். எந்தக் குழந்தையைக் கண்டாலும் சசி, சசி என்று அணைக்

கத் தாவுவான். அவளின் உள்ளம், உணர்வு எல்லாம் குழந்தைக்காகவே ஏங்கின.

தந்தை பெற்ற மகளுக்காகக் கலங்கினார். மீனா பெற்ற மகளுக்காகக் கண்ணீர் விட்டாள்.

குழந்தை சசியை மீட்டுக் கொடுக்கா விட்டால் மீனாவை இழக்க நேரும் என்ற எண்ணம் தலை தூக்க, மருமகனிடம் மன்றாடி ஓடியது பெற்ற மனம்.

பலன்?

சசி படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தான். ஊண், உறக்கத்தை அவள் மறந்திருந்தது அவளின் களங்கமற்ற முகமே எடுத்துக் காட்டியது. எத்தனை வருத்தமாக இருந்தாலும் “சின்னம்மா!” என்று முனகும் சப்தம்மட்டும் தெளிவாக மூச்சுடன் வந்துகொண்டிருந்தது.

கணேசன்?

அவன் மட்டும் என்ன? உடம்பு இளைத்துப்போய் உரு மாறிக் கிடந்தான். பேசுவதற்கே சக்தி இல்லாதவன் போல் காட்சியளித்த அவன், தன் மாமனாரைக் கண்டதும் “மீனா எங்கே அழைத்து வாருங்கள்” என்றுதான் சொன்னான்.

மருமகனின் நிலைக்கு வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அவருக்கு மீனாவின் மேல் ஆத்திரம்தான் வந்தது. அவள் ஒருத்தியின் வாழ்வுக்காக இந்த இரு உயிர்களையும் சாகடிக்க வைக்கப் போகிறாளே இந்த மீனா!

வெளியேறினார்—

மீனாவிடம் வந்தார்.

சசி பிரிவினால் ஏங்கிக் கிடப்பதையும் கணேசன் உயிருக்காக மன்றாடுவதையும் எடுத்து விளக்கினார். சசி உயிரோடு இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் தன்னுடன் புறப்படும்படி கூறினார்.

மீனா சிந்தித்தாள்.

அந்த முழுஇரவும் அவள் சிந்தனைக்கு விடப்பட்டது.

முடிவு?

கணேசன் வென்றுவிட்டான்?

மீனா தந்தையுடன் சென்றாள். கணேசனைக் கண்டதும் அழத்தான் செய்தாள். குழந்தை சசியை வாரி அணைத்தாள். முத்தமிட்டாள். தன்னை மன்னிக்கும்படி அந்தச் சின்னம் ‘சிறிசி’டம் மன்றாடினாள் இனிமேல் என்றும் பிரிவதில்லை என்று. உறுதியும் கூறினாள்.

கணேசன் கமலத்தின் பிரிவாலும் மீனாவின் மறுப்பாலும் குழந்தையின் தவிப்பாலும் படுத், படுக்கையாகக் கிடந்தான். அந்த நிலையில் இருந்து, கடந்த காலச் சம்பவங்கள் அனைத்தையும் நினைவுக்குக் கொண்டுவந்து சிந்தித்தான். சிந்தித்தான். அப்படிச் சிந்தித்தான்.

அவனுடைய உள்ளத்தில் ஒரு உறுதி பிறந்தது. சிந்தனையில் தெளிவு தெரிந்தது. முகத்தில் மலர்ச்சி மிதந்தது. அவன் நிர்விசாரமாய்ச் சிரித்தான் .....

“என்னை மன்னித்து விடுங்கள்” என்று மீனா கண்ணீருடன் மன்றாடினாள்

“மீனா! உன்னை நான் ஏன் மன்னிக்க வேண்டும்? நீ என்ன தவறு செய்தாய்? நான்தான் முன்கூட்டியே சிந்திக்கத் தவறிவிட்டேன். சசியை உன்னிடம் ஒப்படைக்கிறேன். நீ அவனைக் கண் கலங்காமல் பார்த்துக்கொள்.....”

“அத்தான்.....!” மீனா கத்தினாள்.

“இல்லையம்மா” கணேசன் சொன்னான். “கமலம் ஒருத்திக்குத்தான் நான் அத்தான். எனது வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது. நீ இனித்தான் வாழப்போகிறாய். மனதுக்குப் பிடித்தவனை மணந்து சந்தோஷமாக வாழம்மா”

மீனா விம்மினாள்.

“என்றைக்காவது, எப்பொழுதாவது, எந்த நேரமாவது, எந்த வினாடியாவது சசி உனக்குச் சடியை க இருப்பதாக நீயோ உனக்கு வரப்போகும் கணவனோ அல்லது யாரேனும் கருதினால் உடனே சொல்லியனுப்பு” என்று கணேசன் தொடர்ந்து கூறி, கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு திரும்பிப் படுத்தான். அவனுடைய மனமும் திரும்பிப் படுத்தது. அந்தப் பாழப்பட்ட மனதில் அவன் தேக்கி வைத்திருந்த ஆசைகள் செத்து மடிந்து வெகுநேரமாயிற்றே

“சார்! சுதந்திர உணர்ச்சி எந்த நாட்டிலே வாழுப்போதும் அந்த நாடு உரிமையிழந்து தவிக்கையில் எழுத்தான் செய்யும். அநியாயம் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அது எங்களுக்கல்ல என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா?”

“இந்தியா மட்டுமல்ல—உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் நான் வாழ வேண்டி நேரிட்டாலும், அந்த மூலை முடுக்குகளின் உரிமை மறுக்கப்பட்டால் போராட்ட இயக்கத்தினரின் முன் வரிசையில் நான் கட்டாயம் நிற்பேன்”.

இவ்வாறு சங்கரனின் வாயிலிருந்து ஓங்காரக் குரல் ஒன்று எழுந்தது.

அந்தப் பரவைக் கடல்--

காற்றின் அசைவினால் சிறிய அலைகள் கரையில் மேத, கருமை நிறப் பாசியும் வெண்ணுரையுமாய் பரந்து கிடந்தது. தூரத்தில் வானத்திலே கருங்கோட்டொன்று நெளிந்து வளைந்து செல்வதைப் போன்று பனந்தோப்புகள் காட்சியளித்தன.

அந்தப் பரவைக் கடலை ஊடறுத்துத் தான் கப்பூது என்ற சிறிய கிராமத்திற்கு கரணவாயில் இருந்து ஒற்றையடிப்பாதையொன்று சென்றது. அந்தப் பாதையிலே வேலுக் கிழவனைத் தவிர வேறு யாரையுமே காணோம்!

வேலுக் கிழவரால் அந்தப் பரவைக் கடலினுள் வேகமாகக் க்க முடியவில்லை. அவரின் முழங்காலோடு பாய்ந்த தண்ணீர் கால்களை ஒன்றோடொன்று முட்டி மோதச் செய்தது சுமார் ஐந்து வருடங்களுக்கமுன் வேலுக் கிழவரும் அவர் பனைவியம் நிதம் அந்தப் பரவைக் கடலுடாகச் சென்றவர்கள் இன்றுபோல் அன்று அவர் நடைசேரவில்லை, கண் இருளவில்லை.

அந்தப் பிரதேசத்தில் காலடி எடுத்து வைக்காமலே அவர் ஐந்து வருடம் ஓட்டி விட்டார் ஆனால் அன்று போல் இன்றும் அந்தத் தரவையிலும் எதுவித மாற்றமுமின்றி அப்படியே இருக்கின்றது. ஆனால் வேலுக் கிழவரின் வாழ்வில்தான் எத்தனை திருப்பங்கள்! முகத்தில்தான் எத்தனை சுருக்கங்கள்!

முன்று உறவுகள்

செ. கதிர்காமநாதன்

அந்தப் பரவைக் கடலினில் ஆங்காங்கே தீவைப்போல் கிடந்த சதுப்புநில மேடுகளில் மீனவர்கள் நிலத்தில் இருந்தே வைக்கோற்போர் வடிவில் ஈச்சம் இலைகளையும் பனை இலைகளையும் பிணைத்து சிறு குடிசைகளை ஆங்காங்கே கட்டி இருந்தார்கள். மேலும் அந்தத் தரவை நிலத்தினில் கருமை ஏறிய இலைகளை அகல விரித்தபடி உயர்ந்து வளர்ந்திருந்தன தாழைகள். அதன் பூசேற்றுமணத்தினையே மீறிக் கந்த மணம் பரப்பிக்கொண்டிருந்தது செம்மையும் மஞ்சளும் பெரிய தாழம்பழங்கள். ஆனால் அவற்றையாருமே சீந்துவது கிடையாது அந்தத் தாழம்பழங்களைப் போலவே அந்தத் தரவை நிலமும் தேடுவாரற்றுக் கிடந்தது அந்த மண்ணிலே வளர்ந்த தாழைக்கும் அந்த மண்ணிற்கும் எவ்வளவு ஒற்றுமை!

வேலுக் கிழவர் பரவைக் கடலைக் கடந்து நடையை எட்டிப்போட்டார். ‘டங்’ காலில் என்னவோ இடறியது. கீழே குனிந்து பார்த்தார். பிய்ந்து உக்கிப்போன தகரடப்பா அது! சிறிது கசிந்து கொண்டிருந்த இரத்தத்தை வேட்டித் தலைப்பால் துடைத்துவிட்டு அருகில் நின்ற பூவ சின் கீழ் கிழவர் உட்கார்ந்தார்.

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் அவர் நட்பூவரசமரம் இன்று கொப்புங்கிளையுமாய் நிழல் தந்து கொண்டிருந்தது. அதற்குப் பக்கத்தில்தான் அவருடைய வயல் நிலம். அந்த இருபத்தெட்டுப் பரப்பு நிலமும் ஒரு காலத்தில் பெருவாரி

வினைச்சலைக் கொடுத்தது. இன்றே பனங் கீரை மரங்கள் அதில் காட்சியளிக்கின்றன.

அந்த நிலம் ஒரு காலத்தில் வேலுக் கிழவரின் சொத்தாக இருந்தது. ஆனால் இன்று அவரால் அந்த நிலத்தைத் தன்னுடையது என்ற உறவு பாராட்ட முடியவில்லையே!

அதை அவர் உடையார் சிதம்பரிக்கு விற்று இன்றே ஐந்து வருடங்கள் ஆகி விட்டன.

அந்த இருபத்தியெட்டுப் பரப்பு நிலம்தான் முன்பு கிழவருக்கு அமுது படைத்துவந்தது. அவரின் நெற்றி வியர்வையுடன் அந்த நிலமண் சங்கமமாகி நல்ல விளைச்சலைக் கொடுத்தது. அந்த நிலம் இன்று தரவை நிலத்தோடு தரவையாகக் கிடந்தது.

பாடுபட்டுப் பலன் கண்ட அந்த உடல் இதைக் கண்டு கெடத்தித்தது.

வேலுக் கிழவரின் நிலத்தை வாங்கிய உடையார் மறுவருடம் இந்த உலக வாழ்க்கைக்குச் சீட்டுக் கிழித்துவிட்டார். பாவம்..... மனுஷன் பொருள் தேட நாய்போல் அலைந்தார் பேராசை வட்டவில்லை. அவருக்கு இரண்டு பொடியன்கள். இரண்டு பேரும் 'கவுண்மேந்து' உத்தியோகத்தர்கள் தான்! நீண்ட உடை - அது தான் 'லோங்ஸ்' அது அணிந்த அவர்களால் நிலத்தைக் கவனிக்க முடியவில்லையாம்! "இதையெல்லாம் கவனிக்க நமக்கு என்ன பைத்தியமா?" என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

'சீதனம் என்றால் நமக்குப் பணத்தை மட்டும் கொடுங்கள். உங்களுடைய தலை முறைப் பொருளான தோட்டம் துரவுகளை எங்கள் தலையில் கட்டி அழ வேண்டாம்' என்று சொல்லுகிற காலமல்லவா? வேலுக் கிழவருக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

"இப்பதான் உடையார் சிதம்பரியின்ரை இளையவன் நிச்சார்ட் மோகன் எண்டவனெட்டை 'எஸ்டேட்' வாங்கினான். அங்கே செலவழிக்கின்ற பணத்தை இங்கே செலவழித்து தங்களிடத்தை முன்னேற்ற இவங்களுக்கு மனம் விடகிற தில்லை. எங்களெட்டை இதுகள் இருந்தால் கடவுளுக்கும் இஷ்டமில்லை."

அவரின் உயிரினும் மேலான நிலம் விற்கப்பட்டதற்கு ஒரேயொரு காரணம் அவர் மகன் சங்கரன்தான்.

"என்னைப் போல என்றை மேனும் கலப்பை தோளிலை வைக்கக்கூடாது. அவனும் உடையார் சிதம்பரியின்ரை பொடியங்களைப் போல வெள்ளைக்காறத் துரையின்ரை 'செக்கிரட்டரியாக வரவேண்டும்.'" வேலுக் கிழவரின் உள்ளம் இவ்வாறு ஆசைப்பட்டது.

எந்த ஆசை வேலுக் கிழவரின் உள்ளத்தில் கொழுந்து விட்டெரிந்ததோ அந்த ஆசைக்காக அந்த வயல் நிலம் உடையார் சிதம்பரியின் கைக்குப் போனது. மகனை இந்தியாவுக்குப் பட்டப் படிப்புக்கு அனுப்பி வைத்துவிட்டு அந்தப் பெருமையில் கஷ்டத்தைப் பாராமல் கிழவர் வாழ்ந்துவிட்டார். ஆனால் அந்த நிலத்தின் உறவை எவனுக்காகத் தன்னிடமிருந்து துண்டித்தாரோ அவன்.....

வெள்ளைக்காரத் துரைக்குப் பின்னால் 'பைல்' தூக்கி வரக் கனவுகண்ட வேலுக் கிழவர் - தானும் தெய்வானையும் மகனோடு காரில் கொழும்பிலே பவனிவர வேண்டும் என ஆசை கொண்ட வேலுக் கிழவர் அதன் முடிவாக அறிந்தது.....

அவர் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாக வடிந்தது. அவருடைய உள்ளமோ நிறு பூத்த நெருப்பைப் போல் சவலையைக் கிளறியது.

ஃ ஃ ஃ

சங்கரன் இந்தியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நேரம் இந்தியாவில் சுதந்திரப் போராட்டம் தொடங்கியது. அண்ணல் காந்தி 'செய் அல்லது செத்து மடி' என்று முழங்கினார். இச்சுதந்திரப் போராட்டம் எண்ணங்கள் கல்லூரிகளில் மாணவர்களிடையே தீவிரமாகப் பரவியது.

சங்கரன் படித்துக்கொண்டிருந்த கல்லூரியில் சங்கரனே தலைமை தாங்கி சுதந்திர இயக்கத்தில் பட்டதாரிகளை ஈடுபடுத்தும் பணியில் இறங்கினான். அவன் இலங்கையுட்ப பிறந்தபோதும் உண்மையான இந்தியனாகவே மாறிவிட்டான்.

கல்வி கற்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட சங்கரன் மனித உரிமைப் போராட்டத்தில் இறங்கினான். மேற்கத்திய உடையணிய மறுத்துக் கதரில் மாணவர்கள் செல்லத் தொடங்கினார்கள். ஆங்கிலக் கல்வி பரப்பும் கல்லூரிகள் புரட்சி உற்பத்திச் சாலைகளாக மாறின.

ஒருநாள் கல்லூரி முதல்வர் சங்கரனை அழைத்தார். அவருக்கு எப்பொழுதுமே சங்கரன் மீது அலாதியான அன்பு. அவன் சுதந்திர இயக்கங்களுடன் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டை அறிந்த போதும் அவர் வெறுக்கவில்லை. “இங்கிலாந்து ஒருக்காலும் அடிமையாக மாட்டாது” என நினைக்கும் தாம் பிற இனங்களின் உரிமைகளைக் கொண்டு புதைக்கின்றோம் என்பதை அவர் உணராமல் இல்லை. ஆனால் பாவம் மனிதர். எப்படி எடுத்துச்சொல்ல முடியும்?

“சங்கரா! நீ இலங்கையன். இலங்கையைக் இருந்துகொண்டே இந்தியருடன் சேர்ந்து சுதந்திரப் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்றாய்! உன்னை நாளைக்கு இலங்கையில் காப்பாற்றப்போவது இந்தியரல்ல. இன்று நீ பெறும் நன்கொடைப் பணமே ஆங்கிலேயருடையதுதான். உன்னைப் பற்றி அடிக்கடி கருணையுடன் விசாரிக்கும் பாதர் ஹென்றி’ ஓர் ஆங்கிலேயன்! அப்படியிருக்க நீ மாறாக வேலைசெய்யலாமா?”

“சார்! சுதந்திர உணர்ச்சி எந்த நாட்டிலே வாழும்போதும் அந்த நாடு உரிமையிழந்து தவிக்கையில் எழுத்தான் செய்யும்! அநியாயம் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அது எங்களுக்கல்ல என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியுமா? இந்தியா மட்டுமல்ல - உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் நான் வாழவேண்டி நேரிட்டால் - அந்த மூலை முடுக்குகளில் உரிமை மறுக்கப்பட்டால் போராட்ட இயக்கத்தினரின் முன் வரிசையில் கட்டாயம் நிற்பேன்” சங்கரனின் வாயில் இருந்து ஓங்காரக் குரல் ஒன்று எழுந்தது.

“சங்கரா! நீ என் மகனைப் போன்றவன். நீதி நியாயம் இந்த உலகிலே செத்து மடிந்துவிட்டது. வீணாக நீ போராட்டத்தில் இறங்கித் தூக்குக்கயிற்றிலே தொங்கப்போவதை நான் விரும்பவில்லை.”

“பரவாயில்லை சார். அனுதாபத்திற்கு நன்றி.”

கல்லூரிகள் எங்கும் “வெள்ளைக் காரணை வெளியேறு” என்று ஒரே ஓலம். அன்று திருவல்லிக் கேணியில் “ஆகஸ்ட் எட்டை” ஆதரித்துப் பட்டதாரி மாணவர்கள் கூட்டம் நடத்தத் தீர்மானித்தனர். எங்கும் கூட்டங்கள்; ஊர்வலங்கள்

மீது அன்னிய அரசாங்கம் விதித்த தடையை மீறுவதுதான் இவர்கள் நோக்கம். எங்கும் ஒரே கலவரம்.

யார் யாரோ நிலத்தில் சரிந்தார்கள்

.....
சங்கரனுக்குத் தலையில் பலமான அடி. அந்த வேதனையுடன் துடித்து விழுந்த சங்கரனைத் துப்பாக்கிக் குண்டு துளைத்துச் சென்றது.

சங்கரன் இவ்வுலகை விட்டுப் போய் விட்டான்!

வற்றாத சிரிப்பொன்று அவன் முகத்திலே மலர்ந்திருந்தது.

அவன் மறைவைக் கேட்டுக் கண்ணீர் வடித்த ஆங்கிலேயர் இருவர். ஒன்று வண. ஹென்றி. மற்றது கல்லூரி முதல்வர். அதிகார வெறி பிடித்தவர்களிடையேயும் நல்லவர்களும் வாழத்தான் செய்கின்றார்கள்.

சங்கரனின் மறைவைக் கேட்டு வேலுக் கிழவரும் தெய்வானையும் துடித்துத்தார்கள். வேலுக் கிழவரின் எண்ணங்கள் கனவாகிவிட்டன. சங்கரனை கனவைப்போல் மறைந்துவிட்ட பின்பு எண்ணங்களைப்பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?

தெய்வானையால் புத்திர சோகத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. “ஆற்றங்கரையானே உன்னிடம் நோன்பு இருந்து பெற்ற மகன் அவன். அவனைப் பிரித்து விட்டாய். இனி உன்னுடைய உதவியாருக்கு வேணும்?” தெய்வத்தை ஏசினான். அவ்வளவுதான்.

படுத்த படுக்கை அந்தத் திண்ணை —
அதுதான் அவளின் நிரந்தர இருப்பிடம்!

ஃ ஃ ஃ

வேலுக் கிழவர் கப்பூதாவில் இருந்து வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார். நொய்ந்து போய்க் கிடந்த அந்தப் படலையை அவர் திறந்ததுதான் தாமதம் அது தொப்பென்று நிலத்தில் விழுந்தது. வீட்டிலோ விளக்கொளி தெரியவில்லை!

ஓரே அமைதி! ஓரே இருட்டு!!

“போரூப்போலை நிண்டு விட்டன். நாளைக்குத்தான் காசு தருவான் போலை கிடக்கு. இப்படி எங்களை உச்சிலம்மன் சோதிக்கிறு.”

கையால் தடவித் தீப்பெட்டியை எடுத்து விளக்கை ஏற்றினார். அது எண்ணெய் இல்லாமல் சிணுங்கியது.

தெய்வானையின் முகம் மெல்லக் கறுத்திருந்தது. அவரைக் கண்டதும் வில்லங்கமாகச் சிரிப்பை வரவழைத்துக்கொண்டாள்.

“பக்கத்து வீட்டு இலெச்சமியைக் கொண்டு உரோட்டி சுடுவித்தனான். காலமையும் சாப்பிடாமல் போனநீங்கள் போய்ச் சாப்பிடுங்கள்”

வேலுக் கிழவர் தெய்வானையின் நெற்றியில் கையைவைத்துப் பார்த்தார். கொத கொதவென்றிருந்தது. பாவம் ..... என்ன சாப்பிட்டாளோ?

“தெய்வானை வாளி அரிசிக் கஞ்சி வைச்சுத் தாறன். குடிக்கிறியா”

“வேண்டாம். செத்துப் போறவளுக்கு உதெல்லாம் என்னெத்துக்கு?”

வேலுக் கிழவருக்குச் “சுரீர்” என்றது.

“உப்பிடியெல்லாம் பேசாதே.”

“அதோ..... அதோ..... என்றை ராசன் ..... வாம்மா என்று கூப்பிடுகிறான்.”

தெய்வானை “லொக் லொக்” கென்று இருமினாள். இருமியதும் வெண்ணுரைச் சரியும் இரத்தமுமாய் .....

கிழவருக்கு நிலைமை புரிந்துவிட்டது. அவளின் உயிரைக் காப்பாற்ற அந்த இருட்டில் வெளியே எழுந்து ஓடினார்.....

அதுவரைக்கும் தெய்வானை காத்திருக்கவில்லை

ஃ ஃ ஃ

அமைதியாக இருந்த அந்தச் சிறு குடிசையில் அன்று மட்டும் சிறுகலகலப்பு. செத்தவீட்டிற்கு வந்த ஊரவர்களில் நாலேந்து பேர் கிழவருக்குத் துணையாகப் படுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அன்று மட்டும் லாந்தர் ப்ரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருந்தது.

வேலுக்கிழவர் திண்ணையைப் பார்த்தார். அது வெறிச்சோடிப்போய்க் கிடந்தது. நேற்று வரை அந்தத் திண்ணையிலே ஒரு கந்தல்ப் பாய் இருந்தது. இன்று..... இன்று? வேலுக் கிழவரின் கண்களில் நீர் முட்டியது. பூணையைப் போலச் சந்தடியின்றி வெளியே நடந்தார். வெளியே.....

ஓரே அமாவாசை இருட்டு. கன்னங்கரேலென்று எங்கும் இருட்டு.

அவருடைய இருதயத்திலும் இருட்டு..... இருட்டு! அவருக்கு இவ்வுலகில் இனி யாருமே இல்லை. அவருடைய நிலம் ..... மகன்..... மனைவி..... ஆகிய மூன்று உறவும் அறுந்துவிட்டது. இனி வேலுக் கிழவர் ஒண்டிக் கட்டைதான்.

“இனி என்னை யார் கவனமுடன் பார்க்கப் போகிறான்? ஏசிலுமும் என் கொள்ளித் தவசியும் பென் சாதியும்தான் அன்போடு என்னைப் பார்க்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் போய்விட்டார்கள். இனி தண்டச் சோறு வாங்கிச் சாப்பிட வேணும். தண்டச் சோறு..... தண்டச் சோறு..... ஆமாம் ..... தண்டச் சோறு சாப்பிட்டு இந்தக் கட்டை சீரழிந்து சாகக் கூடாது.”

வேலுக் கிழவர் ஏதோ முடிவுக்கு வந்தவராய் படலையை ஓசைப்படாமல் தள்ளிக்கொண்டு ஓட்டமும் நடைமுமாய் கிராயில் சுடலையை வந்தடைந்தார். அங்கேதான் அவர் அன்பு மனைவியின் உடல் சாம்பராகிப்போய்க் கிடந்தது. வேலுக் கிழவர் அந்தச் சாம்பலை இரு கரங்களாலும் அள்ளி அந்தப் பரவைக் கடலுள் கரைத்தார்.

“தெய்வானை. என் கையாலேயே நான் உனக்கு அஸ்தி கரைத்துவிட்டேன்.”

தெற்கு நோக்கி நடந்த அவரைத் தடுத்து நிறுத்தியது அவர் உண்டாக்கிய பூவரச மரம். வேலுக் கிழவர் நின்றார். அவரைச் சுற்றி ஓரே இருள் ..... அதைப்பற்றி அவருக்குக் கவலையில்லை. விடிந்தது.....

அந்தப் பூவரச மரக்கிளையிலே தொங்கிய பிணத்தைக் கண்டு வெருண்டடித்துக் கொண்டு யாரோ இருவர் ஓடுவது தெரிந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

கூந்தலை அலங்கரிப்பதில் தான் எத்தனை வகை. பெண்கள் என்று தோன்றினால்களோ அன்றே கூந்தல் அலங்காரமும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் கூந்தலையும் அதன் அலங்காரங்களையும் பற்றி எவ்வளவோ சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றோடு ஒப்பிடுகையில் இன்றைய நவநாகரீகமான சிகையலங்காரங்கள் எம் மாத்திரம்!

கூந்தல் அலங்காரம்

பி. (பெனடிக்ற் மிராண்டா)

‘அன்ன நடையழிகி பின்னற் சடையழிகி’ என்று பாட்டிலே பாடுவார்கள். பெண்ணைப் பிறந்தவளுக்கு கூந்தல் ஓர் அரிய சொத்து, இயற்கையில் அழகான நீண்ட கூந்தலையுடைய பெண்களைக் கண்டு மற்றப் பெண்கள் ஒரு போது பொருமைப் படுவதுண்டு. இது பெண்களுக்கு இயல்பாய்மைந்த மயிர்வாஞ்சையால் ஏற்படுவது. மயிர் போற்றி வாழ்தல் இன்று நாகரிகத்தின் ஒருபாகமாக அமைந்துவிட்டது.

பணக்காரப் பெண்கள் (படித்த பெண்களும் கூட) பரிமள வகைகளையும் அழகுச் சாதனங்களையும் அதிக விலைக்கு வாங்கித் தம்மை அலங்கரிக்கின்றனர். வண்மைக் குழம்பு (ஹெயர் கிரீம்) பூசி, மெருகிட்ட கூந்தலை விதவித மாதிரிகளில் சேர்த்துக் கட்டுகின்றனர். பற்றாக்குறைக்குச் சவரி மயிரை விலைக்கு வாங்கி சேர்த்துக்கட்டிக் கொண்டை அழகிகளாய்த் திகழ்கின்றனர். அதில் சளகு போன்ற அமைப்பு ஒருமுறை சம்மாடு போன்றது மற்றோர் முறை; இடியப்பத் தட்டை நிகர்த்தது இன்னொரு முறை; இரு கூராய்ப் பின்னி செம்மறியின் காதுகள் போல்துவள விடுவதுவும் ஒருமுறையே. இவ்வித அமைப்புகள் திருப்தி அளிக்காவிட்டால் மயிரை வட்டத்துக்கு மட்டமாகக் கத்தரித்துத் தூரிகை போல் தூங்கவிடுவதுவும் உண்டு.

‘சளகை முறுக்கை யச்சம்மாடு தன்னைத் துடைப்ப மதைப் பழகு மிடியப்பட்டடை நிகர்க்கப் பலவிதமாய் அழகு பெறக் கொண்டைவைத்தே அவைதிறம் அல்லவென்று குழகுறு கூந்தலைக் கத்தரித்தாள் தலைக் கோலமீதே’

என்ற பாட்டு நாகரிகப் பெண்களின் கூந்தல் வைப்புமுறையை நகைச் சுவையொடு காட்டுகிறது.

இவ்வித அலங்கார முறைகள் பெண்களின் பருவங்களுக்கேற்பத் தரஞ்செய்யப்படுகின்றன.

மங்கைப் பருவத்தினர் கொண்டையைப் பின்னிவிட்டுக் கொண்டைப் பட்டிகட்டிக் கொள்ளுகின்றனர். சிலர் கத்தரித்துத் தூங்கவிடுவதுவும் உண்டு. தெரிவைப் பருவத்தினரும், பேரிளம் பெண்களும் கூந்தலைச் சுற்றித் திரட்டி கொண்டைப்பணியாரம் போல் பிடரிப்பக்கமாக வைத்துக் கட்டுகின்றனர். இம்முறை கீழைத் தேச மகளிரின் பரம்பரை வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

தமிழர்களிடமிருந்தே சிங்களவர் கொண்டை கட்டும் முறையைப் பழகிக் கொண்டார்களாம். ஆண்கள் கூட பெண்களைப் போல் தலை மயிரை நீளமாக வளர்த்து கட்டிக்கொண்டனர். இன்றும் கொண்டைகட்டும் ஆண்கள் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள். மயிர் கத்தரிக்கும் சாதனங்கள் இல்லாமையால் அந்நாளில் எல்லோரும் கொண்டையைத் திரட்டிக் கட்டும் முறையை அனுட்டித் திருக்கிறார்

கள். மேனாட்டுப் பாணியில் கொண்டையை அலங்கரிக்கும் பெண்மணிகள், தம்மனதிற்கும் சூழலுக்கும் இசைந்தபடி செய்துகொள்ளுகிறார்கள் எனப் பருவத்தை நோக்கியன்று.

இன்றைய பெண்கள் பற்பசைகொண்டு பல் துலக்கி அதரங்களை இதழ்ச்சாயத்தால் (லிப்ஸ்டிக்கால்) மெழுகி, முகமா(பேஸ்பவுடர்) தடவி, கண்களுக்கு கண்மை தீற்றி, மெல்லிய விரல்களுக்கு நகப்பூச்சு (கியூடெக்ஸ்) ஏற்றி நவமாகச் செய்யும் அலங்காரம் யாவும் தலையில் முறைப்படி அமைத்த கூந்தலின் படிவத்துக்கும், நிறத்துக்கும் நல்ல பொருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்கள் முறுவலிக்கும் போது துலக்கிய பற்கள் வெண்புத்துப் போல் விளங்குமென்றும், நகப்பூச்சேற்றிய துல்லிய விரல்களால் தலைமயிரை வருடுகையிலே அதில் செவ்வண்கள் படிந்தது போல தோன்றுமென்றும் நாடோடிக் கவிகள் கூறுகின்றன. இன்று இத்தகைய பருவத்தை அடைந்திருக்கும் கூந்தல் அலங்காரக் கலை பண்டைத் தமிழ் மகளிர் வாழ்க்கையிலே இடம் பெற்றிருந்ததா என்று சிந்திப்பது சுவையாய் இருக்கும். உண்மையாகவே அன்று வாழ்ந்த பெண்கள் கூந்தலை மிக்க அருமையோடு பேணி வந்தார்கள். தையற் கலை பெண்களுக்கே உரிய தொன்றாய் இருந்த படியால் 'தையல்' என்பது பெண்களுக்குப் பெயராய் அமைந்துவிட்டது. அவ்வாறே கோதை, தாழ்குழல் முதலிய கூந்தலைக் குறிக்கும் சொற்களும் பெண்களுக்குப் பெயராய் அமைந்திருந்ததின் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் பெண்களின் கூந்தலுக்கு நல்ல மதிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று விளங்குகிறது.

அ. "நெய்யினில் முடித்த கூந்தல் நெல் குற்றும் கொடுமைகாணு"

ஆ. "கூந்தல் கொள்ளுதல்"

என்ற அடிகளால் கூந்தலையே 'பெண்' என்று கொண்டார் முன்னோர். "கூந்தல்

கொள்ளுதல்" என்றால் மகளிரைத் தழுவுதல் என்பதே கருத்தாம்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் கூந்தலுக்கு புலவர்கள், நல்ல மதிப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். கமுகம்பாளை, மயிற்றேகை, கருமணல், மேகம், அலை, மை என்பவற்றை பெண்களின் தலைமயிருக்கு உவமையாகக் கூறியுள்ளனர்.

அ. "அறற்கூந்தன் மாதராய்"

ஆ. "மைக்குழலாய் கோளாய்"

இ. "வேரி மழை துளிக்கும் மேகக் கருங்கூந்தல்"

என்பவைகள் இதனை எடுத்துக்காட்டும். அறல் என்பது கருமணல். நல்ல கரிய கூந்தலை முன்னோர் மதித்தனர். நெருங்கிய அடர்த்தியான கூந்தலையும், அலைபோல் சுருண்ட கூந்தலையும் கவிகள் சிறப்பித்தனர்.

அ. "கற்றைக் குழல் பிடித்துப் பற்றித் துகிலுரிய"

என்பதால் அடர்த்தியான கூந்தலையும்,

ஆ. "தாழ் குழலாய்"

என்பதால் நீண்ட கூந்தலையும்,

இ. "சுரிசுழல் வேற்கண்ணினீர்"

என்பதால் சுருண்ட கூந்தலையும், பாடியிருப்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்களால் அறியலாம்.

நீர் விளையாட்டு அன்று சாதாரண மாயிருந்தது. நீராடு முன் மகளிர் கூந்தலைச் சோர விடுவர். நீராட்டின்போது பல்வகை நறுநீர் தெளித்து விளையாடுவர். "அரக்கு நீர்ச் சிவிறி ஏந்தி" என்ற அடிகள் இதனைப் புலப்படுத்தும். "சிந்துரப் பொடிகளும் செம்பொற் சண்ணமும் சந்தன நீரோடு கலந்து தையலார்" என்பதாலும் இதனை உணரலாம்.

முழுக்கின்போது உடம்பு முழுவதும் தோய்தலால் தீற்றிய வாசனைகள் நீராடு கலந்துவிடும். ஆனால் கூந்தலிற் பற்றிய வாசனையோ நீராட்டின் பின்னும் நிலைபெறும். ஆண்கள் நீராடியபின் தலைமயிருக்கு எண் நீவிப் பதஞ்செய்வது ஒரு பாலாக,

பெண்களும் தம்கூந்தலுக்குப் புகையூட்டி, மயிர்ச்சாந்து பூசி மாலை தொடுப்பது வழக்கிலிருந்தது. ஆனால் நிலைக்கண்ணாடி முன் நின்று மணிக்கணக்காகத் தலை முடியை அலங்கரிப்பது முற்காலத்தில் இல்லை. தலைவிக்குப் பூச் சூடுவது வண்ண மகளின் வேலை. மற்றவர்க்கு அவர்தம் காதலரே பூச்சூட்டும் வழக்கம் இருந்தது.

“கொய்த மலரைக் கொடுங்கையினு
லணைத்து
மொய் குழலிற் சூட்டுவான் முன்வந்து
—தையலாள்
பாதாரவிந்தத்தே சூட்டினான்
பாவையிடக்
காதாரமில்லாதறிந்து”

என்பது ஆடவர் மகளிர்க்கு பூச் சூடிய வரலாற்றைக் காட்டுகிறது.

ஒருவன் ஒரு அழகிய மலரைக் கொய்தான். அதைத்தன் காதலியின் நெருங்கிய கூந்தலிற் சூட்ட எண்ணி முன் வந்தான். ஆனால் கூந்தலின் பாரத்தைத் தாங்காத அவளது மெலிந்த இடையானது ஓடிந்து விடும்நிலையில் இருப்பதை அவன் உணர் கின்றான். எனவேதான் சூட்டவந்தபூவை அவள் தலையிலே சூட்டாமல் அவளுடைய மெல்லிய பாதங்களிலே வைத்து அலங்கரிக்கின்றான். இவ்விதமாக இப் பாட்டிலே வருகிறது. அன்றியும் நெய்யாடலின் போது ஆண்களும், பெண்களும் தலை மயிரைச் சுத்தம் செய்ய சிகைக்காய்த் துகளை உபயோகித்தனர் சிகை என்பது தலை மயிர். தலை மயிரைச் சுத்தம் செய்ய உபயோகித்த காயை சிகைக்காய் என்றனர். இச் சொல் மருவி இப்போது சீயாக்காய் என வழங்குகிறது. எண்ணெய் தேய்த்து எடுக்கும் முழுக்கில் சிகைக்காயை உபயோகிப்பது இன்றும் வழக்கிலிருக்கிறது.

தமிழ் மகளிர் முழுக்கின் போதும், சோகத்திலும் கூந்தலைச் சோரவிட்டனர்.

அ. “சோர்புனலின் மூழ்கி எழுபாள்
சுடர் நுதன் மேல்
வார் குழிலை நீக்க வருந் தோற்றம்”

ஆ. “கூந்தலை ஒரு கை ஏந்திக்
குங்குமத் தாரை பாய”

என்பவற்றால் நீராடு போழ்தில் சோர விட்டதையும்,

அ. “மலர் மறந்த குழல் சோர
வீழ்ந்தழுதாள்”

ஆ. “விரி குழற் பைந்தொடி
வேத்தவையில் நாணி”

என்ற அடிகளால் சோகத்தில் சோரவிட்டதையும் அறியலாம். மேலும் சபதங்களில் கூந்தலைக் கத்தரிப்பதாகக் கூறுவதும் வழக்கிலிருந்தது.

அ. அன்று விரித்த அருங் கூந்தல்
வல்வினையேன்
என்று முடிப்பதினி எம்பெருமா
னென்றழுதாள்.”

என்று பாட்டிலே வருவதால் திரௌபதி செய்த சபதம் எத்தன்மையானதென்று புலப்படுகிறது.

ஐந்திணை மகளிரும் வெவ்வேறு பூக்களைச் சூடி வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மருதக் கிழத்தியர் செங்கழுநீர், சுவளை போன்றவற்றையும், குறிஞ்சிக் குறத்தியர் காந்தள், வேங்கை, குறிஞ்சி என்பவற்றையும், பாடையில் வாழ்ந்த எயிற்றியரும் மறத்தியரும் மராம், குராம், பாதிரி முதலியவற்றையும், முல்லை இடைச்சியர் முல்லைப் பூவையும், நெய்தற் பரத்தியர் தாழை, நெய்தல் ஆதியவற்றையும், கூந்தலிற் சூடினராம்.

மகளிர் தம் கற்புக்கறி குறியாக தலையிலே அணியும் முல்லைப் பூவான மாலை “முல்லைச் சூட்டு” என்று வழங்கிற்று. மகளிர் தலையிலணியும் மற்றொரு வகைச் சாதனம் “கொண்டைத்திரு” எனப்பட்டது. அது செவ்வந்திப் பூ வடிவினதாக இருக்கும். நாகத்தின் வடிவமாகச் செய்த மற்றொரு வகைத் தலையணி சடை நாகம். ‘சூளிகை’ என்பது மற்றொரு அணி. மயிர் தீயால் பொசுங்குதலால் உண்டாகும் நாற்றத்தை அன்று ‘சறு’ என்று வழங்கினர். கூந்தலழகிகளைக் கேசி என்ற பெயரால் அழைத்தனர். இவ்வாறும் கூந்தலை இரசிப்பதிலும், அதனை அலங்கரிப்பதிலும் பண்டைத் தமிழர் முதன்மை பெற்று விளங்கினர். இன்னும் சிறப்பாக ஆராய்ந்தால் கூந்தலைப் பற்றிய செய்திகளை தமிழ் இலக்கியங்களில் பரக்கக் காணலாம்.

For

- ★ PLASTIC MONEY PURSES
- ★ PLASTIC DIARY COVERS
- ★ PLASTIC DIARIES WITH
YOUR ADDRESS PRINTED
- ★ PLASTIC WRITING CASES
HAND BAGS ETC.,

Dial 79141 or
write to

The Meihandan Press,

161, SEA STREET.
COLOMBO-II.

பிளாஸ்டிக் மனிபேர்ஸ்

பிளாஸ்டிக் டயறிக் கவர்கள்

உங்கள் பெயர் அச்சிட்டு பிளாஸ்டிக் கவர்
போட்ட டயரிகள்

பாக்ஸ் முதலியன

எல்லாம் எம்மிடம் ஆடர் செய்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்

மெய்கண்டான் அச்சகம்,

161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.
போன்: 79141.

சரித்திரச் சிறுகதை

“பாண்டிய வீரனே, உனது வீரத்திறனுக்கு ஈடு இணையே கிடையாது. வீரத்தின் பேரால் விரும்பிய பரிசைக் கேள்”.

“எது கேட்டாலும் கொடுப்பீர்கள் அல்லவா? மணி முடி எனக்கு வேண்டாம் மன்னு. உங்கள் மகள் உலகுடைய தேவி.....”

‘என்ன, என் மகளா!’ பராக்கிரமபாகு அதிசயித்தான். அவன் மனம் ஸ்தம்பித்தது!

உலகுடைய தேவி

அருள் செல்வநாயகம்

மாலைக்கதிரவன் மேற்கு வானத்தை அழகுசெய்துகொண்டிருந்தான். அவனது பொன்னொளியிலே அந்தப்புரத்து நந்தவனம் புத்தெழில் பெற்றுத் துலங்கலாயிற்று.

பூம்பந்தைக் கையிலேந்திய தோழிகள் இளவரசி உலகுடைய தேவியின் வரவினை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தோழிகளும் காரணமாகத்தான் இளவரசியை எதிர்பார்த்து நின்றார்கள்.

தோழிகள் பின்தொடர முன் நந்தவனத்துள் காலடி வைக்கும் உலகுடைய தேவி, முன்னாயே நந்தவனத்துக்குத் தோழிகளை அனுப்பியது அவர்களுக்கு வியப்பாக இருந்தது. வியப்பினைப் போக்கிக்கொள்ள, காரணத்தைக் கண்டு கொள்ள இளவரசியினை வழிமேல் விழிவைத்து நோக்கலானார்கள்.

தோழிகள் பொறுமையின் எல்லைக் கோட்டினை அடைந்த வேளை, உலகுடைய தேவி அன்னநடை நடந்து வந்தாள். மணி முடி புனைந்து, வைர நகைகள் பூண்டு, பட்டாடை அணிந்து உலகுடைய தேவி வரவில்லை. சாதாரண குடியானவப் பெண்ணினைப் போல வேடமணிந்து வந்தாள்.

உலகுடைய தேவி குடியானவப் பெண்ணைப் போல வந்தாலும், நெருங்கிப் பழகும் தோழிகள் இனங் கண்டுபிடிக்காமலா இருப்பார்கள்?

‘சரியாகவே குடியானவப் பெண்ணை தான்.’

“பட்டாடைகள் சதா பூண்டால் அலுக்கத்தானே செய்யும்”

“மணிமுடியின் பாரம் அதற்குக் கனக்கத்தானே செய்யும்.”

“வைர நகைகளைச் சதா சுமப்பதும் பெரும் பாரந்தானே” என்ற வகையிலே தோழியர்கள் தங்ளது வாய் வன்மையினைக் காட்டினார்கள்.

“நீங்கள் அனைவரும் சொல்லும் அத்தனை வார்த்தைகளும் வாஸ்தவமானவைகளே தாம்” என்றவாறு உலகுடைய தேவி தன்னை மறந்து சிரித்தாள்.

இளவரசியின் சிரிப்பு அந்த நந்தவனத்தில் எதிரொலித்தது. அதற்கேற்ப நந்தவனத்தின் ஓர் புறத்தே வாள்கள் ஒன்றோடொன்று மோதும் பயங்கர ஒலி எழுந்தது.

“நந்தவனத்தில் வாள்ப் போரா?” என்றதிசயித்த உலகுடைய தேவி, சத்தம் வந்த இடத்தினுக்கு விரைந்தாள். தோழிகளும் மெதுவாக இளவரசியினைப் பின்தொடர்ந்தார்கள்.

நான்கு போர் வீரர்களின் வாள்வீச்சினுக்கு, அவன் தனியொருவனாக நின்று தன் வாளினால் பதிலிற்றுத் துக்கொண்டிருந்தான்.

பம்பரம் போற் சுழலும் அவனது வாளினையும், வாளினைச் சுழற்றும் லாகவத்தையும் பார்த்த உலகுடைய தேவி வியந்தவாறு அவளை ஏறிட்டுநோக்கினாள்.

சாதாரணமான உடையணிந்திருந்த அவனது தோற்றம், தமிழ் நாட்டான் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லிக்காட்டியது.

களைசொட்டும் எழில் முகத்தினுக்கு அரும்பு மீசை தனியோர் அழகை எடுத்துக் காட்டியது.

பரந்து விரிந்த மார்பும், உருண்டு திரண்ட வலுவான கைகளும் எடுப்பான அவனது உடலுக்கு மெருகுகொடுத்தன.

நான்குபேர்களின் வாள்களை தடுத்து நிறுத்திக்கொண்டிருந்ததனால் வெயர்வை திட்டுத் திட்டாக அவனது மேனியெங்கும் தங்கி நின்றது. மாலைக் கதிரவனது ஒளியிலே வெயர்வைத் துளிகள் முத்துச் சுடர்கள் போல் தேங்கி நின்று பிரகாசிக்கலாயின.

யௌவனத்தின் எல்லையிலே நிற்கும் அவனது தோற்றத்தையும், வாள் வீசும் லாகவத்தையும் நாள் முழுதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்போலிருந்தது உலகுடைய தேவிக்கு.

வாள் வித்தையிற் தேறியவன் போல் வேகமாகச் சுழன்ற அவனது வாள், நான்குபேரின் வாள்களையும் வீழ்த்தியது. வாளை இழந்த வீரர்கள் திரும்பிப் பார்க்காமல் ஓடினார்கள். அதனைக் கண்ணுற்ற அவன் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் வாளை உறையிலே செருகினான்.

நான்கு வாள்களை எதிர்த்து நிறுத்தும்போது, மேனியிலே இரத்தம் சிந்தாமலா இருக்கும். வீரம் தந்த பரிசான இரத்தத் துளிகளை அவன் துடைக்கலானான்.

நடந்தவைகள் அனைத்தையும் செடியின் மறைவிலே நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்த உலகுடைய தேவி உணர்ச்சியைப்பட்டு, அவனிடம் சென்றாள். தனது ஆடையினைக் கிழித்து இரத்தம் பெருகும் இடங்களில் கட்டுகளைப் போடலானாள்.

எதிர்பாராவண்ணம் தனக்கு உதவியவளை ஏறிட்டு நோக்கினான் அவன். நோக்கிய அவனது விழிகள் அப்படியே நிலைகுத்தி நின்றன.

யௌவனத்தின் எல்லையிலே, செளந்தரிய தேவதை போல விளங்கிய உலகுடைய தேவியை உள்ளத்தே இருத்திக் கொண்டான்.

யௌவன வாலிபன்தான் அவன். எத்தனையோ நங்கையர்கள் அவனது வாழ்க்கையிலே குறுக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும் உலகுடைய தேவியைப் போன்ற அழகு நங்கையின அவன் காணவேயில்லை. கருத்தை இழக்கவுமில்லை. காதல் கனிய அவனது எழிலினை எடைபோட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

அவனது காயங்களுக்கு உணர்ச்சி வயப்பட்டுக் கட்டுக்களைப் போட்ட உலகுடைய தேவி, காதல் கனிய அவனை ஏறிட்டு நோக்கினாள்.

“நானோ ஓர் அன்னியன்! அப்படியிருந்தும் எனக்குதவி புரிந்து என் வேதனையைத் தீர்த்த தங்கள் உதவியை நான் என்றுமே மறக்கமாட்டேன்”

“நன்றி! நீங்கள் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே”

“தமிழ்நாட்டிலே, மீனக் கொடி பறக்கும் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவன் நான். ஈழத்து மன்னவர் வீரத்தை மதிப்பதாகக் கேள்வியுற்றேன். ஆகவே எனது வீரச் சேவையை அழிக்கலாம் என்ற நோக்கத்துடன் வந்த நான்.....”

“வீரர்களை எதிர்த்து வெற்றி ஈட்டினீர்கள். என்னையும் கண்டீர்கள்”

“ஆமாம் உதவியையும் பெற்றேன். உதவிய உங்கள் பெயரை நான் அறியலாந்தானே”

“உலகுடைய தேவி.....”

“தமிழ் மணக்கும் இனிய பெயர்.”

“இந்த நாட்டில் தமிழும் சிங்களமும் இரண்டறக் கலந்து கிடக்கிறது. ஆகவே எதிலும் தமிழ் மணக்கும். உங்களைப் பற்றி.....”

“எனது பெயர்தானே! துணையார் எனபார்கள்”

“துணையாரென்றால்.....”

“துணையாவதுதான்!”

“எல்லார்க்குந்தானே!.....”

“எல்லார்க்குத் துணையாலால் என்கதி என்னவாவது..... அன்புமயமான உங்களுக்கே துணை.....”

“துணையாக இருந்துவிடுங்கள்” என்று குழைந்தாள் உலகுடைய தேவி.

“அன்பே” என்றவாறு உலகுடைய தேவியின் மென்சுரத்தை அன்புடன் பற்றினான் துணையார். காதலால் கட்டுண்ட இரு உள்ளங்களும் இரண்டறக் கலந்தன.

- 2 -

“யாரப்பா நீ” என்று அன்பு ததும்பக் கேட்டார் ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலர்.

“நான் பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவன்.....” என்றவாறு துணையார் ஓலைச் சுருளை எடுத்துக் கொடுத்தான்.

ஓலைச் சுருளை வாங்கிய ராகுலர் பிரித்துப் படித்தவாறு “தந்தையைப் போல

வேதான் இருக்கிறாய். உன்னைப் பார்ப்பது உன் தந்தையைப் பார்ப்பது போலவே யிருக்கிறது. அந்த நாட்களில் நாங்கள் இணைபிரியா நண்பர்களாக இருந்தோம். காலச் சழற்சியிலே நான் துறவியானேன் .....தந்தை சுகமாக இருக்கிறாரா'' என்று கேட்டார் ராகுலர்.

''ஆமாம்'' என்றான் துணையார் பணி வாசகம்.

''கடல் கடந்து உன்னைத் தனியாக அனுப்ப தயங்கியிருப்பாரே? ..''

''தயங்கினார் தான்.....''

''அன்ணையார் உனக்காகப் பரிந்து பேசியிருப்பார். அஞ்சல் கொடுத்து வழி அனுப்பி வைத்தார் அப்படித்தானே!.....'' ஆமாம்''

''தம்பி! ராகுலரின் இல்லம் உனக்காக என்றுமே திறந்திருக்கும்.....''

''உண்மைதான் இருந்தாலும்.....''

''சொல்லு தம்பி''

''இலங்கை மன்னர் பராக்கிரமபாகு வீரத்தை மதிக்கிறாரென்று கேள்வியுற்றேன். எனது வீரத்தை சமூத்து வேந்தருக்காகச் சில காலம் பயன்படுத்தலாமென்று கருதுகிறேன்.....''

''வீரச் சேவையா? ..''

''ஆமாம் கவிஞர் பெருமானே! மன்னவரது படையிற் சேர்ந்து பணியாற்றலாமென்று எண்ணுகிறேன்''

''போர் வீரனாகச் சேரப்போகிறாயா? ..... பண்பட்ட கவிஞர் ஒருவனின் தலையாய மகன் ஏடு பிடிக்காமல் வாளா பிடிப்பது? பரம்பரைக்கே மாறாகிண்டதே!..... இருந்தாலும் உனது கனவை பெரும் நினைவை ஏன் குலைப்பான்.....''

''கவிஞன் மகன் வீரனாக மாறிவிட்டான். ஆகவே வீரம் சிறந்திருக்காதென்று கருதுகிறீர்களா?''

''உனது தோற்றமே சிறந்த வீரனென்று சொல்லாமற் சொல்லுகிறதே. வீரலெட்சுமி உன்னிலே தாண்டவமாடுகிறாள். உன் விருப்பப்படி பராக்கிரமபாகு மன்னவரிடம் கூறிப் படையிற் சேர்த்து விடுகிறேன். திருப்திதானே'' என்று அன்பு கனிய நோக்கினார் கவிஞர் ராகுலர்.

''திருப்திதான் கவிஞரே''

''இன்னும் சில நாட்களில் பராக்கிரமபாகுவின் படையெடுப்பு ஆரம்பமாக இருக்கிறது. நீயும் படையெடுப்பில் கலந்து கொள்ளத் தருணமேற்படுத்திக் கொடுக்கிறேன். பராக்கிரமபாகு வேந்த

னுக்கு உனது வீரத்தைக் காணவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிடும்'' என்றார் ராகுலர்.

பாண்டி வள நாட்டிலிருந்து சமூ நாட்டு வளம் காணத்தான் துணையார் வந்தான். வந்த இடத்திற் காதல் வலையிற் துணையார் விழுந்ததனூற்றான் இலங்கையிலே தங்க விரும்பினான். ஆஸ்தான கவிஞர் ராகுலரின் விருந்தினனாகத் துணையார் எத்தனை ஆண்டுகள் வேண்டுமென்றாலும் இருக்கலாம். ஆனால் காதல் வாழ்க்கையிற் பர்ணமிக்குங்கால் வாழ்வதற்கு வசதி வேண்டும். ஆதலினூற்றான் படையிற் சேர விரும்பினான். உலகுடைய தேவியின் காதல் வலை துணையாரைப் போர்ப்படை வீரனாக்கியது.

- 3 -

இலங்கை மன்னவனாக ஆரூவது பராக்கிரமபாகு கி. பி. 1410ம் ஆண்டு முடி புனைந்துகொண்டான்.

வீரமிக்க மன்னவனான பராக்கிரமபாகுவினுக்கு சமூத்திலே முனைத்திருந்த சிறுராச்சியங்கள் பிடிக்கவில்லை. குறுநில மன்னவர்கள் அனைவரையும் வென்று சமூம் முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ் ஆட்சி செலுத்த வேண்டுமென்று பராக்கிரமபாகு விரும்பினான்.

பராக்கிரமபாகுவின் விருப்பம் நிறைவேற வலிமையான படைப்பலம் வேண்டுமன்றோ! ஆகவே நால்வகைப்படைகளையும் முதலில் பெருப்பிக்கத் தொடங்கினான். போர்ப்பயிற்சி இல்லாத பெரும்படை இருப்பதைக் காட்டிலும், பூரண பயிற்சி பெற்ற சிறுபடை போதுமான தென்பது பராக்கிரமபாகுவின் கொள்கையாகும். ஆதலினூற்றான் வலிமை மிக்க படைகளை உருவாக்கப் பராக்கிரமபாகு வினுக்குப் பல ஆண்டுகள் பிடித்தன.

வீரம் மிக்க பராக்கிரமபாகு மன்னவன் இலக்கிய ரசிகனுமாவான். சிறந்த புலவனுங் கூட. புதுப்புது இலக்கிய நூல்களைச் சிங்கள மொழியிலே தோற்றுவிப்பதற்காகப் பல மொழிகள் கற்ற ராகுலரை ஆஸ்தான கவியாக்கினான்.

அன்று பராக்கிரமபாகு மன்னவன் தோன்றியிருக்காவிடில். இன்று சிங்கள மொழி எத்தனையோ இலக்கிய நூல்களைக் கண்டிருக்காது. சிங்கள இலக்கிய கர்த்தா என்று வர்ணிக்கத் தகுதி கொண்டவன் வீரம் மிக்க பராக்கிரமபாகு மன்னவன்.

வரலாற்றிலே, விரிந்த முறையிலே எடுத்துச் சொல்லப்படும் பராக்கிரமபாகு மன்னவனுக்கு, சபூமளவன் என்னும் ஓர் மகனும், லோகநாத தேவி எனப்படும் உலகுடைய தேவி என்னும் மகரும் இருந்தனர்.

வீரம் மிக்க பராக்கிரமபாகு மன்னவனுக்குப் பிறந்த சபூமளவனும், வீரம் மிக்கவனாகவே துலங்கினான். தந்தையைப் போற்றினே மகனும் என்று சொல்லத்தக்க தர்க விளங்கினான் சபூமளவன்.

இலக்கியங்களிலே மிகவும் திறமை கொண்டவளாகப் பலமொழிகள் பயின்றிருந்தாள் உலகுடைய தேவி.

பராக்கிரமபாகு மன்னவனின் இருகண்கள் போலச் சபூமளவனும், உலகுடைய தேவியும் விளங்கினார்கள்.

போர்ப்படைகள் தயாராகவும் பராக்கிரமபாகு ஈழம் முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ்க் கொண்டுவருவதற்காகப் புறப்பட்டான்.

பராக்கிரமபாகுவின் படையிலே குதிரைப்படை வீரனாகத் துணையாரும் புறப்பட்டான்.

வலிமைகொண்ட பராக்கிரமபாகுவின் படையினைக் கண்டு குறுநில மன்னர்

களிற் பலர் அஞ்சி ஓடினார்கள். சிலர் துணிந்து எதிர்த்தும் தோல்வியைச் சமந்தார்கள்.

இரண்டாண்டுகளில் பராக்கிரமபாகு தென்னிலங்கை முழுவதையும் வெற்றி கொண்டு தலைநகரான கோட்டைக்குத் திரும்பினான்.

யாழ்ப்பாண ராச்சியம் நீங்கலாக ஈழத்தினுக்கு மன்னவனாகிய பராக்கிரமபாகு, வெற்றியினைக் கொண்டாட வீரவிழாவினுக்கு ஏற்பாடு செய்தான்.

கோட்டை நகர வரலாற்றிலே என்றுமே கண்டிராத வீர விழாவாக இருக்க வேண்டுமென்று கருதிய பராக்கிரமபாகு அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் மிகவும் விரிந்த முறையிலே செய்யலானான்.

இரண்டாண்டுத் திக்கு விஷயத்திலே துணையார் சென்றிருந்ததனால், காதலியைக் காண முடியவில்லை. ஆகவே பிரிவுத் துயரிலே, அமர ஓவியமாக உள்ளத்திலே உறைந்திருந்த காதலியைக் காண விரைந்தான்.

வெற்றி வீரனாக வந்த தனது காதலனைக் காண வேண்டுமென்ற மட்டற்ற ஆசையிலே விரைந்தான் உலகுடைய தேவி.

மாதத்தீல்

சீங்களம்

**அறலஸ்
ஹோல்
போதிக்கிறது**

புதிய முறையில் அமைக்கப்பட்ட இலகுவழிப் பரடங்கள். ஆறே மாதத்தில் சீங்களம் மொழியை நன்கு பேசவும், எழுதவும், வாசிக்கவும் பயின்று கொள்ளலாம்.

அரிய சந்தர்ப்பம். இன்றே சேருங்கள். பயன்பெறுங்கள்

விரவங்களுக்கு எழுதுக:

அறலஸ் ஹோல், 723, மருதாணை, கொழும்பு.

- 4 -

“அத்தான்”

ஏறிட்டு நோக்கிய துணையார் திகைத்தான். தான் காண்பது நிஜமா அல்லது மனப்பிரேமையா என்று கையினைக் கிள்ளிப்பார்த்தான். கிள்ளிய இடத்தில் வலிக் கவே செய்தது.

“இந்த நாட்டு இளவரசியா எனது காதலி” என்று மெதுவாக முணுமுணுத்தான்.

உலகுடைய தேவியினைக் கண்டு காதலித்தபோது, துணையாருக்கு இளவரசியாகத் தோன்றவில்லை. இளவரசுக்குரிய அலங்காரத்துடன் அவள் அன்று இருக்கவேயில்லை. இளவரசிக்குரிய ஆடை அலங்காரங்களுடன் உலகுடைய தேவி தோன்றியிருந்திருந்தால் துணையார் காதலித்தேயிருக்கமாட்டான். கனவு கூடக் காண முடியாத அந்தஸ்து என்று ஒதுக்கித் தள்ளியிருப்பான். தகாத காதல் என்று உள்ளத்துணர்வை மறைத்தேயிருப்பான். ஆனால் காதல் மயக்கத்திலே அவனைப்பற்றி விசாரிக்க மறந்துவிட்டான். தவறு நடந்துவிட்டதேயென்ற எண்ணச் சழலிலே புதுப் பொலிவுடன் துலங்கிக் கொண்டிருந்த உலகுடைய தேவியை ஏறிட்டு நோக்கினான்.

“அத்தான்! ஏன் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள். என்னிலே கோபமா” எனக் குழைந்தாள் உலகுடைய தேவி.

“கோபமா? யார்மீது யார் கோபிப்பது? நீயோ மன்னன் மகள். இந்த நாட்டு இளவரசி. நாளை சாதாரணமான ஓர் டோர்வீரன். நமக்குள்ளே தலைதுாக்கியுள்ள அந்தஸ்து நம்மைப்பிரித்துவிடுமே”

“அத்தான்! மன்னன் மகளாக, இளவரசியாக நான் இருப்பதுதானே தவறு. இந்தக் கணமே அரசபோகங்களை உதறித் தள்ளிவிட்டு உங்களுடன் வருகிறேன். உங்களுடன் சாதாரண குடிசையிலும் வாழும் சிறுவாழ்வு கிடைத்தாலே எனக்குப் போதும்.” என்றுள் கலங்கியவாறு உலகுடைய தேவி.

அவளின் தூய்மையான காதலைக் கண்டு துணையார் செய்வதறியாது திகைத்தான். இலங்கை மன்னவன் தன் ஒரே பேரூன மகளைச் சாதாரணமான ஓர் தமிழ்ப் போர்வீரனுக்குக் கொடுப்பானா? கனவுகூடக் காண முடியாதே! சிங்கள வேந்தன் தமிழ் வீரனுக்குத் தன் மக

ளைக் கொடுப்பது நடக்காத காரியமாயிற்றே என்று தவித்த துணையாரின் செவிகளில் வீரமுரசத்தின் ஒலி பாய்ந்தது. உற்றுக்கேட்கலானான்.

“நமது மன்னர் பிரான் நாளை நடைபெறப்போகும் வீரவிழாவிலே, வீரத்தின் சார்பான மகத்தான போட்டியொன்றினை ஏற்படுத்தியுள்ளார். தொடர்பாக நடைபெறும் பதினைந்து வகையான வீரப் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு அனைத்திலும் வெற்றி ஈட்டுபவன். இந்த நாட்டின் ஒப்பற்ற வீரசிகாமணி என்று கௌரவிக்கப்படுவான். அது மட்டுமல்ல! வீரசிகாமணியாகிய சுத்தவீரன் மன்னவனிடம் எதை வேண்டுமானாலும் பரிசாகக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்” என்று செய்தியினை முரசறைந்தான்.

“எதை வேண்டுமானாலும் பரிசாகக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்” என்ற வார்த்தைகளை ஓர் தடவை சொல்லிப் பார்த்த துணையாரின் முகம் மலர்ந்தது.

“தேவி! நான் துணிந்துவிட்டேன். வீரவிழாப் போட்டிகளில் நானும் கலந்துகொள்ளப்போகிறேன்.”

“நீங்களா? போட்டிகள் கஷ்டமானவைகளாக இருக்குமே அத்தான்”

“இருக்கட்டுமே! பாண்டிய வீரன் துணையாரின் வீரத்தைச் சந்தேகிக்க யாரு?”

“உங்கனையா சந்தேகிப்பது. உங்களது வீரத்தை என் உயிரினும் மேலாகக் காதலிக்கிறேனே” என்றாள் உலகுடைய தேவி. அப்பொழுது தூரத்தே காலடி ஓசை கேட்கவும் இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். ஆஸ்தானகவிஞர் ராகுலர் புன்முறுவல் பூத்தவாறு சென்றுகொண்டிருந்தார். இனித் தாமதிப்பது நல்ல தில்லையெனக் கருதிய துணையார், “வருகிறேன் தேவி! நாளை வீரவிழாவிலே சந்திப்போம்” என்றவாறு வெளியேறினான். உள்ளம் கவர்ந்தவன் செல்வதைப் பார்த்தவாறே தன்னை மறந்திருந்தாள் உலகுடைய தேவி.

- 5 -

கோட்டை நகரத்து ஆஸ்தான மண்டபம் ஒரே மக்கள் கூட்டமாகவே இருந்தது. என் போட்டாற் கூட விழமுடியாதவாறு அத்துணை நெருக்கமாக மக்கள் கூடியிருந்தார்கள்.

கலகலவென்ற பேரிரைச்சலாக இருந்த அத்தாணி மண்டபத்தினுள்ளே பராக்கிரமபாகு வரவும், அமைதி நிலவியது. அரியணையிலே பராக்கிரமபாகு அமர்ந்தான். அவ்வளவிலே வெற்றிமுரசு ஒலிக்கத் தொடங்கியது.

அரியணையிலே மன்னவனுக்குப் பக்கவிலே ஓர்புறமாக ஆஸ்தானகவிஞர் ராகுலர் அமர்ந்திருந்தார். மறுபுறமாக மன்னன் மனையியும் இளவரசனும் இளவரசி உலகுடைய தேவியும் அமர்ந்திருந்தனர். வெற்றிமுரசின் ஓசை அமரவும் “வீரவிழாப் போட்டி ஆரம்பமாகட்டும்” என்றான் மன்னவன். அவ்வளவுதான். மறுகணம் வீரப்போட்டிகள் ஆரம்பமாகின.

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்ற வகையிலே போட்டிகள் நடந்துகொண்டிருந்தன. போட்டிகளில் அதிகமானவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். இருந்தாலும் பதின்மூன்றாவது போட்டியிலே துணையார் மட்டுந்தான் வந்தான். ஏனையவர்கள் தோற்றதனால் போட்டியினின்று விலகி வட்டார்கள். இல்லை! விலக்கப்பட்டார்கள்.

பதினென்று, பதினைந்த ஆகிய எண்ணிரிசை கொண்ட போட்டிகள் தான் மிகவும் கடுமையானவைகளாக இருந்தன. என்றாலும் துணையார் கலங்கவில்லை. இரண்டு போட்டிகளிலும் துணையார் அபாரமாக வெற்றி ஈட்டினான். “வெற்றி வீரன் துணையார் வாழ்க” என்று மக்கள் வாழ்த்தினார்கள்.

வெற்றிபெற்ற துணையார், மன்னவனைப் பணிந்தான்.

“வீரனே! உனது வீரத்தைப் போற்றுகிறேன். கௌரவிக்கிறேன். பெருமைப்படுத்துகிறேன். ஈழத்தின் ஒப்பற்ற வீரசிகாமணி என்ற மிகவும் கௌரவமான விருதினை அளிக்கிறேன்” என்றான் மன்னவன் பராக்கிரமபாகு. அவ்வளவிலே மக்கள் வாழ்த்தொலி பேரொலியாக எழுந்தது.

“பாண்டிய வீரனே! உனது வீரத்தினுக்கு ஈடு இணையே கிடையாது. வீரத்தின் பேரால் விரும்பிய பரிசைக் கேள்” என்றான் மன்னவன்.

“மன்னா! எது கேட்டாலும் கொடுப்பீர்களா?”

“பராக்கிரமபாகுவினைச் சந்தேகிக்கிறாயா? உனது வீரத்தின் பரிசு எதுவானாலும் தயங்காமல் கேள் தருகிறேன். மணிமுடி வேண்டுமா கேள்! இந்த அரசிருக்கை வேண்டுமா கேள்!”

“மணிமுடி எனக்கு வேண்டாம் மன்னா”

“என்னதான் வேண்டும்”

“உங்கள் மகள் உலகுடையதேவி”

“என்ன! என் மகளா” என்றவாறு பராக்கிரமபாகு அதிசயித்தான்.

“துணையாரே! நீர் இணையற்ற, ஒப்பற்ற வீரனாக இருக்கலாம். பதினைந்து போட்டிகளில் வெற்றியீட்டியிருக்கலாம். போர்க்களத்திலே வீரம் காட்டியிருக்கலாம். ஆனால் என் தங்கையைப் பரிசாகக் கேட்பதென்றால், முதலில் என் வானினுக்குப் பதிலிறுக்க வேண்டும்” என்றவாறு சபூமளவன் வீரகர்ஜனை புரிந்துகொண்டுகளத்திலே குதித்தான்.

“நான் தயார்” என்றவாறு துணையார் வரவே உருவினான். மன்னவனுடைய கட்டளை பிறப்பதற்கிடையில் இருவார்களும் மோதத் தொடங்கிவிட்டன.

களத்திலே நடைபெற்ற வாட்டு போரிலே கவனம் செலுத்திய பராக்கிரமபாகுவினை “மன்னவா” என்றழைத்தார் ஆஸ்தான கவிஞரான ராகுலர்.

“கவிஞரே!”

“மன்னா! துணையார் வீரத்தின் பேராற் கேட்கும் பரிசு நியாயமானது.”

“அப்படியென்றால்.....”

“துணையார் உங்கரிடம் மகளைப் பரிசாகத் தரும்படி கேட்டான். உங்கரிடம் துணையார் தப்பினென்ற வகையில் மகளைக் கோரினாலும், அவன் தனது காதலியைத் தரும்படிதான் கேட்டான்.”

“என் மகள், துணையாரைக் காதலிக்கிறாளா?”

“ஆம் மன்னோ! தூய்மையான காதலிலே அவர்கள் கட்டுண்டு இருக்கிறார்கள்..... பிரிக்க முடியாத அன்புப் பிணைப்பிலே இணைந்துவிட்டார்கள் ஆகவே.....”

“துணையாரின் வீரத்தினுக்கு இந்த இலங்கை நாடே ஈடாகாது” என்று பராக்கிரமபாகு கூறவும் களத்திலே வான் சிதறும் ஓசை கேட்டது

சபூமளவன் ஂ வானை இழந்து தவித்தான் துணையாரின் வீரத்தினுக்குச் சபூமளவன் தலைணங்கினுள் வாட்பேரிலே சபூமளவன் தோற்றாலும், ‘துணையாரே! இணையில்லா வீரன் நீர் ஒருவர்தான் என் தங்கையை வீத்தின் பரிசாகவல்ல! வெறும் பரிசா வும் கேட்கத் தகுதியுடையவர்” என்றான்.

வீரனே! இந்த நாட்டின் மாபெரும் வீரன் நீர்தான் உனது வீரத்தின் திறமையினால் இந்த நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கிலே சுத்த வீரர்கள் தேன்றுவகற்காக உம்மைத் தளபதியாக நியமிக்கிறேன்” என்றான் மன்னவன்.

“நன்றி மன்னோ!” என்றான் துணையார்

“துணையார் வாழ்க! ஈழ நாட்டின் தளபதி வாழ்க” என்று முதற்குரல்

ம்காடுத்தான் சபூமளவன். அதைத் தொடர்ந்து மக்களின் வாழ்த்தொலி ஆஸ்தான மண்டபமே அதிரத்தக்கதாக எழுந்தது

“மன்னோ! எனது பரிசு.....”

“நான் மறந்துவிடவில்லை! கோட்டை மன்னவன் பராக்கிரமபாகு வீரத்தினுக்கு அஞ்சலி செலுத்துபவன் துணையாரே! உமது வீரத்தை இந்த இலங்கை நாடி பெருமையுடன் கௌரவிக்கிறது. இணையில்லா வீரரான உமது வீரப் பரிசை அளிப்பதில் நான் பெருமைகொள்கிறேன். எனது மகள் உலகுடையதேவியை ஈந்தேன் உனக்கு; இதோ ஈந்தேன் என் மகளை” என்றான் மன்னவன் பராக்கிரமபாகு

“வீரத்தின் காவலன் பராக்கிரமபாகு வேந்தர் வாழ்க!” வீரத்தளபதி துணையார் வாழ்க” என்று குரல் எழுப்பினார் ஆஸ்தான கவிஞர் ராகுலர்

“வீர விழா! திருமண விழாவாகட்டும்” என்றான் மன்னவன் பராக்கிரமபாகு.

ஆஸ்த்மாவால் பாதிக்கப்படுகிறீர்களா?

அப்படியானால்

உடனடியான நிவாரணத்திற்கு

DYSPNÉ-INHAL

டிஸ்ப்னே - இன்ஹேல்

இன்றே பாவியங்கள்

(இது ஒரு பிரான்ஸ் தயாரிப்பு)

எல்லா பிரபல வியாபாரிகளிடமும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இலங்கை விற்பனை ஏஜண்டுகள்

எஸ்கோ டிரேடிங் கம்பெனி

நாகா பில்டிங்-79, பிரின்ஸ் ஸ்டீட்-கொழும்பு-11.

தந்தி: "ESCOTCO"

போன்: 79430

புறமுதுகிட்டு ஓடாத பெருங்குடியில்வந்த ஆடவர்களைப் போன்றே இந்தத் தமிழ்ப் பெண்ணும் மீண்டும் செய்ய முடியாத செயலை விடாமல் முயன்று பார்த்து மடிந்தாள்.

இது அவளுக்கு ஒரு விளையாட்டு.

சுடையன் என்றதுமே கம்பனைக் காத்து வளர்த்துக் கல்வியில் பெரியவனாகிய வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையனைத் தான் நாம் எண்ணுவோம். வள்ளல் வரிசையில் ஒருவனாய் உயர்த்திவிட்டான் அவனைச், செய்ந்நன்றி மறவாக் கம்பன். காலமெல்லாம் காவியங்களைத் துருவும் நாம் கம்பனையும், அவனால் போற்றப் பட்ட சடையனையும் நினைவிற் கொள்ளுகிறோம். இது இயற்கையே.

தார். கலைஞனைக் காத்தாலன்றோ கலை வாழும்?

கழைக் கூத்தாடுதலில் கைதேர்ந்த பாணக் கூத்தி ஒருத்தியும் அவ்வள்ளலிடம் இருந்தாள். ஒருநாள் அவள் அயன்றைச் சடையரைக் கண்டு வணங்கிப் “பெரியீர்! பலநாள் முயன்று பெற்ற கலையைப் பாண்டியனிடம் காட்டிப் பெருமையடைய விரும்புகின்றேன். மேலும் எங்களைக் காத்து எங்கள் கலையை

விச்சுளி பாய்தல்

வித்துவான் எம். வேங்கடராமன்

தமிழ்நாட்டுப் பெரும் பிரிவுகளுள் தொண்டை மண்டலம் என்பதும் ஒன்று. அது இருபத்துநான்கு கோட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அப் பிரிவுகளுள் ஒன்று புழற்கோட்டம். இப் புழற்கோட்டத்திற்கு அருகிலிருந்த ‘அயன்றை’ என்னும் சிற்றூரில் வேளாண் குடியினரும் பெருவள்ளலுமாகிய ஒரு பெரியார் வாழ்ந்துவந்தார். அவரும் ஒரு சடையரே. சடையநாத வள்ளல் என்பது அவரது முழுப்பெயர். வந்தார்க்கு இல்வையென னது வாரி வழங்கும் அவ்வள்ளல் பெருந்தகை விறலியர் வகுப்பினர் பலரையும் வைத்து ஆதரித்து வந்தார். காண்போர் வியக்கும் வண்ணம் விறல்பட ஆடிப் பாடிக் காட்டும் வகுப்பினர் இவர்கள். எத்தனையோ வகைக் கலைகளில் அவர்கள் சிறந்தவர்கள். கலையார்வம் மிக்க அயன்றைச் சடையார் அவர்களைக் காப்பாற்றியதோடன்றிக் கலைகளையும் காத்து வந்தார்.

வாழ்வித்த தங்கள் பெருமையையும் பாண்டியன் அறியும்படி செய்ய வேண்டும். அனுமதி தாருங்கள்” என்றான்.

தாம் இன்புறுவதற்கு உலகம் இன்புற வேண்டும் என்னும் கற்றோர் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் கலையார்வம் மிக்க சடையநாதர் “கூத்தி! சென்று வெற்றிபெற்றுப் புகழுடன் திரும்புக” எனப் பணித்தார்.

விச்சுளி என்பது ஒரு பறவை. விண்ணில் வெகு உயரத்தில் பறக்கும் இது, திடீரென்று இறக்கைகளை மடித்துக் கொண்டு தலைகுப்புறக் கீழே விழுவது போல் பாய்ந்துவரும். தண்ணீரில் விழும் மீன் கொத்திப் பறவைபோல உடனே மேலே எழுந்து பறந்துவிடும். இது பறவையால் முடியக்கூடிய செயல். இதனை மனிதனால் செய்துகாட்ட முடியுமா? அதுவும் ஒரு பெண்.....? இத்தகைய செயற்

சரிய வித்தையைப் பாண்டியன் முன் செய்துகாட்ட விரும்பினான் விறவி.

கம்பத்தின் மீதுருந்து வீரவினையாட்டுக்கள் பல காட்டுவது கழைக்கூத்து ஆகும். கழையின் மீது இருந்துகொண்டு பல வினையாட்டுக்களைச் செய்துவரும் போது திடீரென தன் மூக்கிலிருந்த இரத்தின மூக்குத்தியைக் கழற்றிக் கீழே நழுவு விட்டுவிட வேண்டும். அது கீழே விழுவதற்குள் கம்பத்தின் உச்சியிலிருந்து கீழே பாய்ந்து கையால் தொடாமலேயே அம் மூக்குத்தியை மூக்கில் அணிந்து கொண்டு, திரும்பவும் மேலே போய் வினையாட வேண்டும். பூமியில் வந்திறங்குவதோ - கயிறறைப் பிடித்துக்கொண்டு இறங்குவதோ கூடாது. எல்லாம் பறவைகள் பறப்பது போல ஆகாயத்தில் செய்ய வேண்டிய செயல்கள். விச்சளிப் பறவை போல் கீழே விரைவாக வந்து மீண்டும் மேலே போகும் வினையாட்டு ஆதலால் இதனை விச்சளி பாய்தல் என்றே அழைத்தனர் தமிழர். அப்பப்பா!.....கேட்கவும்

நடுங்குகிறது. இது தமிழ்ப் பெண்களின் வினையாட்டு. ஆறு மாத காலம் மூச்சடக்கி உடலைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், இவ் வித்தையைச் செய்துகாட்ட. மறுமுறையும் செய்துகாட்ட வேண்டுமானால் ஆறுமாத காலம் கடந்தே தான் செய்ய முடியும். யோகமுறை இது. யோக முறை பயின்றோர்க்கு நீரில் நடத்தலும் விண்ணிற் பறத்தலும் இயலும். யோக முறை கற்ற இக் கழைக்கூத்தி இவ் விச்சளி வித்தையைச் செய்துகாட்ட விரும்பினான்.

பாண்டியனும் பெருமிதங் கொண்டு இச் செயற்களும் வித்தையைச் செய்துகாட்டுக என்றான். பண்படுத்தப்பட்ட உடலும், பருவக் குதிர்ப்பும் கொண்ட அக் கூத்தியைக் கண்கொட்டாது பார்த்தான் அரசன். கலங்கினான். அவனையும் அறியாத அவள் அழகை அவன் கண்கள் பருகின. வாய் அவள் அழகைப் புனைந்துரைத்தது.

உங்களுக்குத் தேவையான

N. V. S. பட்டணம் பொடி, சைபால்,
 புஷ்பங்கள், ஊதுபத்தி முதலிய சகல
 சாப்புச் சாமான்களும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

எஸ். ஞானம் அன் சன்ஸ்,

47, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

ஆணிடம் அடிமைப்பட்டுப் பெண்மை பேதமை அடைகிறது. பேதைமை பொறாமையுருவங் கொள்ளுகிறது. பாண்டியன் பெருங்கோப்பெண்பு பதறுகிறான். தான் அருகிலிருக்கும் போதே அரசன் அவளைப் புகழ்ந்து பேசுகிறானே என்று அஞ்சுகிறான்.

வஞ்சனை உருவெடுக்கிறது அவள் உள்ளத்தில். வேறு என்ன செய்ய முடியும்? அரசனை அடித்துத் திருந்த முடியுமா? அல்லது தன் அவல நிலையைச் சொல்லத்தான் முடியுமா? சூழ்ச்சி துணை புரிகிறது அரசிக்கு.

பாவம்! அரசன் அரசி இவர்களது எண்ணங்களை அறியாது, தன் பெருமையை அயன்றைச் சடையனது புகழையும் நிலைநாட்டவேண்டும் என்னும் ஒரே நாட்டத்துடன் கழைமீதேறி வீரவிளையாட்டுப் புரிகிறான். இதோ மூக்கணியும் நழுவிவிட்டது. விச்சுழிபோல் பாய்கிறான் விண்ணிலிருந்து.

அன்பே! என் ஆருயிரே! என்னைப் பாருங்கள். எனக்கு மயக்கம் வருகிறது— என்று கூறிக்கொண்டே அரசி நல்ல சமயத்தில் நன்றாக நடித்துவிட்டாள். பெண்மையின் சூழ்ச்சி வென்றது.

கூட்டம் பேராரவாரம் செய்கிறது. பெருங்களிப்புக் கடலிலே மிதக்கிறது. கைத்தட்டலும் ஆரவாரமும் விண்ணையும் மண்ணையும் அதிர்ச் செய்கின்றன. என்ன சாதாரணச் செயலா? பெரிய சாகசச் செயலையல்லவா ஒரு பெண் செய்திருக்கிறாள்?

அரசன் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான். அரசியின் முகத்தைப் பார்த்துத் திரும்புவதற் குள்ளாகவே நழுவிவிட்ட மூக்கணியுடன் மேலே சென்று விட்டாள் விற்றலி. திரும்பிய அரசன் கம்பத்தின் மேலிருந்த கூத்தியைத்தான் கண்டான். அவள் கிழே பாய்ந்ததையாவது நழுவிவிட்ட மூக்கணியைக் கையால் தொடாமல் மூக்கில் அணிந்து கொண்டதையாவது பார்க்க

முடியவில்லை. அந்தப் பேறு பாண்டியனுக்கில்லை. எல்லாம் இமைப் பொழுதில் நடந்து முடிந்து விட்டது.

அரசியின் சூழ்ச்சி அறியாது கலங்கி னான் பாண்டியன். அருகிலிருந்த அரசியின் மயக்கால் அரிய செயலைக் காணும் வாய்ப்பு நழுவி விட்டதே எனக் கவன்றான். மீண்டும் காணவேண்டும் என்னுங்கருத்துக் கொண்டான்.

விறலியை விநயமாக அழைத்தான். வேண்டிய பொருள் தருவேன். மீண்டுமொரு முறை செய்து காட்டுவாயாக என்றான் பாண்டியன். கூடர்விட்டெரியும் சூர்க்கத்தியை சுற்றி எறியும் போது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இன்னும் பல கத்திகளை வீசமாட்டானா வேடிக்கைக் காரன் என்று எண்ணுகிறோம். நம்மைக் கத்தியை எறியச் சொன்னாலோ, அல்லது அவன் எறிவான் இலக்குக் கிடையே நில் என்று சொன்னாலோ போதும் கத்தியும் வேண்டாம் கபடாவும் வேண்டாம் என்று கத்திக் கொண்டே ஓடுவோம். ஆனால் பிறர் செய்வதை வேடிக்கைப் பார்ப்போம். வீரம் மிகுந்த இவ்விளையாட்டின் வரன்முறையை வேந்தன் அறிவானா? விறலி நினைத்தால் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் செய்து காட்டலாம் எனக் கருதினான்.

'மன்னு! மூவிரு திங்கள் மூச்சடக்கி யோகமுறை பயின்ற பின்னே செய்வது இவ்விளையாட்டு, மீண்டும் செய்ய வேண்டுமானால் ஆறு திங்கள் அகன்ற பின்னேயே செய்ய இயலும். இடையில் செய்ய இயலாது. முயன்று செய்தால் முன்னியது முடியாது. விண்ணுலகு எய்த வேண்டியதுதான்' என்று எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறினான் விறலி.

'கண்டேயாக வேண்டும் இன்று; கடிதின் செங்க' என்று ஆணையிட்டான் அரசன். அரசியின் சூழ்ச்சியை அறிந்தாள் அந்தோ பாவம்! கழையின் மீது ஏறினாள் கூத்தி. கல்வியறியாக் கசடனிடம் காநற் கடிதம் கொடுத்த பெண்நிலை எய்தினேன்

சன வருந்தினாள். எவர் பெருமை புவியில் பரவவேண்டும் என எண்ணிப் பாண்டிய னிடம் வந்தாளோ? அவரிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் - விடை பெறாமல் - விண்ணுலகு போகப் புறப்பட்டாள் விறலி. முடிவு அதுதான். வேறு ஐயம் வேண்டாம். அவளுக்குத் தெரியாதா?

காவலன் ஆணைக்கஞ்சிக் கம்பத்தின் மேல் ஏறினாள் மீண்டும். பரந்த வானிலே பறந்த பறவைக்கூட்டங்களைக் கண்டாள். 'பறவைகளே! பாண்டியன் மனைவி என் மேற் பொறாமை கொண்டு பசண்டியனைத் தன்முகம் திருப்பி, அவன் எனது அரிய விச்சளி வித்தையைப் பாராதிருக்கச் செய்துவிட்டாள். நான் மீண்டும் அதனைச் செய்துகாட்டிச் சாகப் போகிறேன். நீங்கள் தெண்டைமண்டலத்துப் புழற்கோட்டத்து அயன்றைப் பதிக்குப் போவீராயின் அங்கிருக்கும் வள்ளல் சடையநாதப் பிரபுவைக் கண்டு இச்செய்தியைச் சொல்லுங்கள்' என்று பறவைகளிடம் தூது அனுப்புகிறாள். இக்கருத்துக் கவியாக நின்று தமிழர் வீரத்திற்கு சான்று பகர்கின்றது.

மாகுன்று அனைய பொற்றோளான்
வழுதிமன் வான் கரும்பின்
பாகுஒன்று சொல்லியைப் பார்த்து
என்னைப் பார்த்திலன் பையப்பையப்
போகின்ற புள்ளினங்காள்! புகழிற்
கோட்டம் புகுவது உண்டேல்
சாகின்றனள் என்று சொல்வீர்
அயன்றைச் சடையனுக்கே

என்னுமிக் கவியினைப் பாடிப் பறவை களிடம் தூது அனுப்புகிறாள்.

பின் கம்பத்துச்சியில் பல வினையாட்டுக்களை வினையாடி மூக்கணியை நழுவ விட்டு மீண்டும் பாய்கிறாள். முயன்று பார்க்கிறாள். முறை தவறும்போது எவ்வளவு முயன்றாலும் முடியுமா? இறுதியில் பூமியில் விழுந்து மாய்கிறாள். பாண்டியன் மனைவியின் எண்ணம் நிறைவேறியது.

புறமுதுகிட்டு ஓடாத பெருங்குடியில் வந்த ஆடவர்களைப் போன்றே தமிழ்ப் பெண்ணும் மீண்டும் செய்யமுடியாத செயலை விடாமல் முயன்று பார்த்து மடிந்தாள். இது அவளுக்கு ஒரு வினையாட்டு இவ்வினையாட்டினைக் கற்கத் தொடங்கும்போதே, என்றோ ஒருநாள் இவ்வினையாட்டே வினையாகும் என்பதை அறிவாள். ஆனால் இவ்வளவு விரைவில் வினையாகும் என்பதை மட்டும் அறிந்திருக்க முடியாது. இத்தகைய தமிழ்ப் பெண்ணின் தனி வீரத்தால் இன்றும் அயன்றைச் சடையன் பெருமை நின்று நிலவுகிறது. அரிய வீரத்தால் அழியாப் புகழ்பெற்ற விறலி அயன்றைச் சடையநாதனையும் அழியாதிருக்கச் செய்துவிட்டாள்

சட்டம்

சட்டமென்பது வளர்ச்சி-விஞ்ஞான சாஸ்திரம், எல்லா விஷயங்களிலும் சரியுமுண்டு; தப்புமுண்டு. நன்மையுமுண்டு; தீமையுமுண்டு. இது உலக இயல்பு. தெய்வ கட்டளை என்பதால் மட்டும் எதுவும் சரியாகிவிடாது. மதம் விலக்குவதினால் எதுவும் தப்பாகிவிடாது. இயற்கையாகவே ஏராளமான குற்றங்கள் இருக்கின்றன. எனவேசெயற்கை முறையினால் புதுக் குற்றங்கள் உண்டுபண்ணத் தேவையையில்லை. பல நூற்றாண்டுகள் பழைய பேய்ச் சட்டங்களை யொழிக்க எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியினாலேயே சட்டம் அபிவிருத்தியடைந்தது.

—இங்கர்சால்.

எல்லாருடைய பாவனைக்கும்
இன்றியமையாதது

மிக்காடோ
ஓடிக்கொலோன்

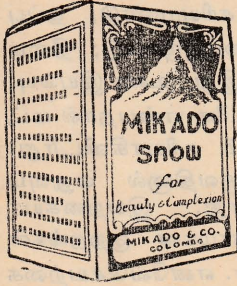
பூரண வலிமை உடையது!
சுகமளிப்பது!!
நறுமணம் கமழ்வது!!!

*

தங்கள் அழகிலும்,
சருமத்திலும் அக்க
றையுடையோருக்கு

மிக்காடோ
ஸ்கே

பரிபூரண அழகு சாதனம்.

மிக்காடோ & கம்பெனி
டாம் வீதி, கொழும்பு.

போன்: 3242

உங்கள் இடங்களின் மங்கள சூரியன்

மேய்கண்டான்

திருக்குறட் கலன்டர்

தமிழ் உலகில் முதன்முதல் வெளிவந்தது

அறிஞர் அன்பும், ஆதரவும். ஆசியும் பெற்று

உங்கள் திருமனைகளில் மங்கள சூரியனாக

என்றும் விளங்குவது.

மேய்கண்டான் டயறிகள்

அரிய பல விஷயங்கள் உள்ளன.

மிகவும் பிரயோசனமுள்ளன.

மேய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை,
நிர். 161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

PHONE: 79141

இந்தியாவில் உற்பத்திசெய்யப்பட்டவை

வாழ்நாள் முழுவதும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய பரிசு
சிறந்ததும் பயன் பாடுள்ளதுமாக

அன்புக்கு அடையாளமாக அளிக்கத்தகுந்த
அரும்பொருள்

உஷா தையல் மெஷின்

திருமணப்பரிசுக்கு உகந்தது

- * இலங்கை யெங்கனும் கிடைக்கும்
- * எங்கும் 'சர்வீஸ்' பெறலாம்
- * இலகுவான தவணைக் கட்டண வசதிகள் உள்ளன.

உஷா 'டெலக்ஸ்' சீலிங் விசிறிகளும் மேசை விசிறிகளும் உள்ளன.

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:

ரெய்மு சன்ஸ் லிமிட்டெட்,

88 A, மெயின் வீதி, கொழும்பு-11.

போன்: 4247—5060.

**ஆடவர் பெண்டிர் அனைவருக்கும்
ஒரு நற்செய்தி**

- * நவநாகரீக மங்கையருக் கேற்ற தலைமுடிகள் விதவிதமான சைசுகளில் உத்தரவாத சகாயத்துடன் தருகிறோம்.
- * அரசியல் தலைவர்கள், சினிமா வானில் ஒளி வீசும் நட்சத்திரங்கள்,
- * சகலமதக் கடவுள்களின் படங்கள் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

உங்களுக்கு வேண்டிய அளவுகளில் மிகவும் குறைந்த
விலையில் தருகிறோம்.

இன்றே விஜயஞ் செய்யுங்கள் எங்கள் ஸ்தாபனத்துக்கு.

நவலங்கா புகடிப்போ

103, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

தொடக்கம்: 1927

உங்கள் பணவருவாய்க்கேற்ற வண்ண
வடிவான நகைகள் எப்பொழுதும்

“ஹாஜியார்ஸ்”

ஆபரண மாளிகையில் உண்டு.

32 வருட சேவையே எங்கள் நேர்மைக்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

66-68, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு.

போன்: 6941

தந்தி: “VIEMEMES”

தலைமைக் காரியாலயம்:

ஹாஜியார்,

ஹாஜி ஹமீதா பில்டிங்ஸ்,
யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 654.

இரகுநாதையர் பஞ்சாங்கம்

பல ஆண்டுகளாக பிரசித்தி வாய்ந்ததும் சோதிடர்களால்
ஒருமுகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதுமான இரகுநாதையர்
வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தையே வாங்குங்கள்.

அத்தோடு

பாடசாலைப் புத்தகங்கள்

சோதிட நூல்கள்

அறிவுக்குரிய அரிய ஏடுகள்.

முதலியனவும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

சோதிட விலாச புத்தகசாலை,

பெரியகடை — யாழ்ப்பாணம்.

கனகலிங்கம் சுருட்டுகள்
மணத்திலும், குணத்திலும், காரத்திலும்
சிறந்தவை.

சிறந்த புகையிலைகொண்டு திறமைமிக்க
தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை.

KANAGALINGAM
CIGARS

MDU.CS. V.A. Mani's Co. MDU.

KANAGALINGAM PILLAI & SONS,
COLOMBO.

கனகலிங்கம்ஸ்,

இல. 17, சென் ஜோன் வீதி,
கொழும்பு.

Phone : 5883.

Cable : "KANCIGARS"